

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

25 iunie 2024

mun. Chișinău

Curtea Supremă de Justiție:

Completul de judecată în componența:

Președinte – Țurcan Anatolie,

Judecători – Eremciuc Ghenadie și Roic-Botezatu Lilia

judecând fără citarea părților, recursurile declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul, Calendari Dumitru, de către avocatul Covaliov Vitali în numele inculpatului Colioglo Anatoli și de către avocatul Dumitran Ignat în numele inculpatului Tuluș Andrei, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 12 decembrie 2022, în cauza penală în privința inculpaților

Pavlov Valentin xxx, născut la xxx, originar și domiciliat în xxx;

Tuluș Andrei xxx, născut la xxx, originar și domiciliat în xxx;

Colioglo Anatoli xxx, născut la xxx, originar și domiciliat în xxx;

Pitel Nicolai xxx, născut la xxx, originar și domiciliat în xxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 20.01.2017 – 15.07.2021;

Instanța de apel: 21.07.2021 – 12.12.2022;

Instanța de recurs: 07.04.2023 – 25.06.2024.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul, sediul Taraclia din 05 mai 2021, a fost încetat procesul penal pe cauza penală de învinuire a lui *Pitel Nicolai* în comiterea infracțiunii prevăzute de art.165 alin.(3) lit. a) Cod penal, deoarece, există ordonanța organului de urmărire penală împotriva aceleași persoane cu privire la aceleași fapte de scoatere a persoanei de sub urmărire penală.

Pavlov Valentin a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza:

- art.165 alin.(2) lit. b) și d) Cod penal, la 8 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis;

- art.314 alin.(1) Cod penal, cu liberarea de pedeapsă din motivul expirării termenului de prescripție de tragere la răspundere.

Tuluș Andrei a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.165 alin.(2) lit. b) și d) Cod penal, la 8 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

Colioglo Anatoli a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.165 alin.(2) lit. d) Cod penal, la 7 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

Acțiunile civile depuse de către victima Chiminciji (actual Valentir) Tatiana către Pitel Nicolai privind încasarea sumei de 10 000 lei și de victima Punceva Svetlana către Pitel Nicolai privind încasarea sumei de 50 000 lei, au fost lăsate fără examinare.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat în fapt că, **Pavlov Valentin** prin înțelegere prealabilă cu Nicolai Pitel având scopul de a trafica persoane de sex feminin în scopul exploatării sexuale comerciale pe teritoriul Federației Ruse, regiunea Moscova, făceau cunoștință cu fete care au o situație financiară vulnerabilă și prin înșelăciune, sub pretextul câștigului în calitate de vânzători la magazin, la construcție și alte munci, obținând acordul lor la plecarea în Federația Rusă și abuzând de situația de vulnerabilitate în legătură cu lipsa mijloacelor materiale pentru domiciliu și întoarcerea acasă în Republica Moldova, forțau persoanele de sex feminin să presteze servicii sexuale cu plată și fără, luau banii pentru serviciile sexuale prestate de persoanele de sex feminin.

a) Astfel, în toamna anului 2010, Pavlov Valentin acționând prin înțelegere cu Pitel Nicolai, au făcut cunoștință cu Chiminciji (actual Valentir) Tatiana, născută la 25 noiembrie 1982, domiciliată în xxx, cunoscând că are o situație materială vulnerabilă, Pitel Nicolai i-a propus să pleacă în Federația Rusă, chipurile ca să lucreze în domeniul construcțiilor, la care ultima a dat acordul.

Astfel, la data de 27 decembrie 2010, Pavlov Valentin împreună cu Pitel Nicolae, în automobilul de model VAZ-21124 cu număr de înmatriculare xxx înregistrat în Federația Rusă, au scos-o pe Chiminciji (actual Valentir) Tatiana din Republica Moldova în Federația Rusă.

Obținând în mod fraudulos plecarea lui Chiminciji (actual Valentir) Tatiana, Pavlov Valentin împreună cu Pitel Nicolai abuzând de situația de vulnerabilitate în legătură cu lipsa mijloacelor materiale pentru locuință și întoarcerea acasă în Republica Moldova, au forțat-o pe Chiminciji (actual Valentir) Tatiana să presteze servicii sexuale cu plată în regiunea Moscovei, Federația Rusă, luând bani pentru serviciile sexuale prestate de către Chiminciji (actual Valentir) Tatiana.

b) Tot el, Valentin Pavlov acționând prin înțelegere cu Pitel Nicolai, aflând că Ceban (actual Topal) Liuba are o situație materială vulnerabilă, Pitel Nicolai, în primăvara anului 2011 a făcut cunoștință cu Ceban (actual Topal) Liuba, domiciliată în s. Ciurni raionul Taraclia, i-a propus plecarea în Federația Rusă, să lucreze în calitate de dereticătoare în oficii, la care ultima a dat acordul.

La data de 20 aprilie 2011, Pitel Nicolae a urcat-o pe Ceban (actual Topal) Liuba, în autobuz și înțelegându-se în prealabil cu șoferul auto, că pentru ea vor achita pentru călătorie când vor ajunge în Rusia. La sosirea în Federația Rusă, regiunea Moscova, Ceban (actual Topal) Liuba a fost întimpinată de Pavlov Valentin care a achitat pentru călătorie.

Ulterior, Pavlov Valentin a condus-o pe Ceban (actual Topal) Liuba într-un apartament închiriat și abuzând de situația de vulnerabilitate, în lipsa mijloacelor materiale pentru locuință și întoarcerea acasă în Republica Moldova, a forțat-o pe Ceban (actual Topal) Liuba să acorde servicii sexuale cu plată în regiunea Moscovei, Federația Rusă, luând banii pentru serviciile sexuale prestate de către Ceban (actual Topal) Liuba.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, prima instanța a reținut în drept, că faptele inculpatului Pavlov Valentin întrunesc elementele constitutive a infracțiunii prevăzute de art.165 alin.(2) lit. b), d) Cod penal (în redacția până la modificările operate prin Legea 157/26.07.2018, în vigoare 14.10.2018), conform indicilor: transportarea, transferul, primirea unei persoane, cu sau fără consimțământul acesteia, în scopul exploatarei sexuale comerciale săvârșită prin înșelăciune, abuz de poziție de vulnerabilitate, asupra a două persoane, săvârșită de două persoane.

c) Tot el, Pavlov Valentin, aflându-se în or. Taraclia, la mijlocul lunii septembrie an. 2015, îndemnând-o pe Ceban Natalia, născută la 24 mai 1990, care are calitatea de parte vătămată în cauza penală nr.2012460141, prin constrângere psihologică, la schimbarea declarațiilor depuse în legătură cu exploatarea sa sexuală pe teritoriul Federației Ruse, la care au participat Colioglo Anatoli și Pitel Nicolai, i-au oferit un text tipărit cu declarații pe care aceasta urmează să le depună organului de urmărire penală.

Astfel, în rezultatul acțiunilor infracționale întreprinse de Pavlov Valentin, la data de 15 septembrie 2015 partea vătămată Ceban Natalia, fiind sub influența lui Pavlov Valentin a depus declarații false în cadrul audierii sale repetate de către procurorul Procuraturii raionului Taraclia, Terzi V., indicând că învinuții pe cauza penală nr.2012460141, Pitel Nicolai și Colioglo Anatolii nu au legătură cu exploatarea sa sexuală pe teritoriul Federației Ruse, fapt ce nu corespunde adevărului, demonstrat prin declarațiile părții vătămate Ceban Natalia din 08 iunie 2012, 12 decembrie 2016 și materialele probatoriului administrat.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, prima instanța a reținut în drept, că faptele inculpatului Pavlov Valentin întrunesc elementele constitutive a infracțiunii prevăzute de art.314 alin.(1) Cod penal, conform indicilor: determinarea prin constrângere a părții vătămate la depunerea de declarații mincinoase.

Colioglo Anatoli prin înțelegere prealabilă cu Nicolai Pitel având scop de a trafica persoane de sex feminin în scopul exploatarei sexuale comerciale pe teritoriul Federației Ruse regiunea Moscova, au forțat-o pe Ceban Natalia să presteze servicii sexuale cu plată în Federația Rusă în următoarele circumstanțe:

Astfel, la începutul lunii mai an.2011, Pitel Nicolai întâlnind-o pe Ceban Natalia în or. Moscova, Federația Rusă, locuitoare a or. xxx, aflând că Ceban Natalia este însărcinată și are nevoie de bani pentru a înlătura sarcina, cunoscând că are o situație materială vulnerabilă, a forțat-o pe Ceban Natalia să presteze servicii sexuale cu plată, luând banii pentru serviciile sexuale prestate de aceasta.

La sfârșitul lunii mai an. 2011, Ceban Natalia a refuzat să presteze servicii sexuale cu plată și a fugit de la Pitel Nicolai. Dar, în luna septembrie a. 2011, Pitel Nicolai a depistat locuința lui Ceban Natalia în or. Moscova, Federația Rusă, și prin constrângere psihică exprimată prin amenințarea de răspândire a informațiilor defăimătoare despre Ceban Natalia, precum și prin aplicarea violenței fizice manifestate prin aplicarea loviturilor și amenințarea cu răfuiala fizică, și că îi va lua copilul, Pitel Nicolai a forțat-o pe Ceban Natalia să acorde servicii sexuale cu plată luând banii pentru serviciile sexuale prestate de către aceasta. La sfârșitul lunii septembrie 2011, Ceban Natalia a revenit acasă în or. xxxx, comunicându-i lui Pitel Nicolai că nu mai dorește să se ocupe cu prostituția.

La data de 04 octombrie 2011, Pitel Nicolai s-a întâlnit cu Natalia Ceban și a solicitat să revină în Federația Rusă pentru a continua să se ocupe cu prostituția, la care ultima a refuzat. Urmărind scopul transportării lui Ceban Natalia pe teritoriul Federației Ruse pentru prestarea

serviciilor sexuale, Pitel Nicolai cu forța a urcat-o pe Ceban Natalia în automobilul său și a transportat-o în extravilanul or. Taraclia, unde prin constrângere psihică exprimată prin amenințarea de răspândire a informațiilor defăimătoare despre aceasta, a lovit-o și a amenințat-o cu răfuiala fizică, cât și îi va lua copilul, Pitel Nicolai a forțat-o pe Ceban Natalia să plece în Federația Rusă pentru acordarea serviciilor sexuale, ultima a refuzat.

Atunci, Pitel Nicolai l-a contactat telefonic pe Colioglo Anatoli, care sosind, de comun acord cu Pitel N. au maltratat-o și au amenințat-o pe Ceban Natalia, cu răfuiala fizică și răspândirea informațiilor defăimătoare despre ea cât și cu luarea copilului acesteia, amenințând-o cu un pistol de un model neidentificat.

Astfel, Colioglo Anatoli și Pitel Nicolai au forțat-o pe Ceban Natalia la data de 05 octombrie 2011 să plece în regiunea Moscova, Federația Rusă și să presteze servicii sexuale cu plată, luând banii pentru serviciile sexuale prestate.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, prima instanța a reținut în drept, că faptele inculpatului Colioglo Anatoli întrunesc elementele constitutive a infracțiunii prevăzute de art.165 alin.(2) lit. d) Cod penal (în vigoare până la modificările operate prin Legea 157/26.07.2018, în vigoare 14.10.2018) conform indicilor: recrutarea unei persoane, cu sau fără consimțământul acesteia, în scopul exploatării sexuale comerciale săvârșită prin amenințarea cu aplicarea violenței fizice și psihice nepericuloase pentru viață prin înșelăciune, abuz de poziție de vulnerabilitate, săvârșită de două persoane.

Tulus Andrei prin înțelegere prealabilă cu Nicolai Pitel având scop de a trafica persoane de sex feminin în scopul exploatării sexuale comerciale pe teritoriul Federației Ruse regiunea Moscova, făceau cunoștință cu fete care au o situație financiară vulnerabilă și prin înșelăciune, sub pretextul câștigului în calitate de vânzători la magazin, la construcție și alte munci, obținând acordul lor la plecarea în Federația Rusă și abuzând de situația de vulnerabilitate în legătură cu lipsa mijloacelor materiale pentru locuință și întoarcerea acasă în Republica Moldova, forțau persoanele de sex feminin să presteze servicii sexuale cu plată și fără, luau banii pentru serviciile sexuale prestate de persoanele de sex feminin.

Astfel, Tulus Andrei acționând cu o intenție unică cu Pitel Nicolai în primăvara anului 2011, aflând că locuitoarea or. Taraclia, Puceva Svetlana, are un copil în spital și cunoscând că are situația materială vulnerabilă, Pitel Nicolai i-a propus acesteia să pleacă în Federația Rusă, la câștig în calitate de muncitoare de împachetat în magazin, la care ultima a dat acordul.

La data de 19 mai 2011, Pitel N. a urcat-o pe Puceva Svetlana în autobuz și înțelegându-se în prealabil cu șoferul auto, că pentru ea vor achita când vor ajunge/întâlni în Rusia.

La sosirea în Federația Rusă, regiunea Moscova, Puceva Svetlana a fost întâlnită de Tulus Andrei care a plătit pentru drum, având contact telefonic cu Pitel Nicolae și a confirmat întâlnirea în prezența numitei Puceva Svetlana.

Ulterior (Tulus A.) a condus-o pe Puceva Svetlana într-un apartament închiriat și abuzând de situația de vulnerabilitate acesteia, în legătură cu lipsa mijloacelor materiale pentru locuință și pentru întoarcerea acasă în Republica Moldova, a forțat-o să acorde servicii sexuale cu plată, în același timp luându-i banii pentru prestarea serviciilor sexuale.

Totodată, Tulus Andrei și Pitel Nicolai prin aplicarea violenței fizice și psihice au forțat-o pe Puceva Svetlana și Chiminciji (actual Valentir) Tatiana, care prin înșelăciune au fost aduse în Federația Rusă, cu scopul exploatării și prestării serviciilor sexuale lor și prietenilor lor.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, prima instanța a reținut în drept, că faptele inculpatului Tuluș Andrei întrunesc elementele constitutive a infracțiunii prevăzute de art.165 alin.(2) lit. b), d) Cod penal (până la modificările operate prin Legea 157/26.07.2018, în vigoare 14.10.2018) conform indicilor: primirea unei persoane, cu sau fără consimțământul acesteia, în scopul exploatării sexuale comerciale săvârșită prin amenințarea cu aplicarea violenței fizice și psihice nepericuloase pentru viață prin înșelăciune, abuz de poziție de vulnerabilitate, săvârșită de două persoane.

De către organul de urmărire penală, Pitel Nicolai a fost învinuit de faptul că, împreună cu Colioglo Anatoli, Pavlov Valentin și alte persoane neidentificate, au organizat o grupă criminală având scopul de a trafica persoane de sex feminin în scopul exploatării sexuale comerciale pe teritoriul Federației Ruse, regiunea Moscova.

Cu acest scop, Pitel Nicolai făcea cunoștință cu persoane de sex feminin care se aflau în situație financiară vulnerabilă și prin înșelăciune, sub pretextul câștigului în calitate de vânzători la magazin, la construcții și alte munci, obținând acordul lor la plecarea în Federația Rusă, unde complicii lui, întâlneau persoanele de sex feminin și abuzând de situația de vulnerabilitate în legătură cu lipsa mijloacelor materiale pentru domiciliu și întoarcerea acasă în Republica Moldova, forțau persoanele de sex feminin să presteze servicii sexuale cu plată și fără, totodată persoane care făceau parte din gruparea criminală, lua banii pentru servicii sexuale prestate de persoane de sex feminin.

a) Astfel, în toamna anului 2010, Pitel Nicolai, a făcut cunoștință cu locuitoarea xxx, Chiminciji (actual Valentir) Tatiana, născută la 25 noiembrie 1982, cu locuitoarea or. Taraclia, Titova Maria născută la 14 februarie 1981, cunoscând că acestea se află într-o situație materială vulnerabilă, Pitel Nicolai le-a propus să pleacă în Federația Rusă, să lucreze în domeniul construcțiilor, la care ultimele au dat acordul.

La data de 27 decembrie 2010, Pitel Nicolai împreună Pavlov Valentin, a urcat-o pe Chiminciji (actual Valentir) Tatiana și Titova Maria, în automobilul de model VAZ-21124 cu număr de înmatriculare xxx înregistrat în Federația Rusă, și le-au scos din Republica Moldova în Federația Rusă.

Obținând în mod fraudulos plecarea lui Chiminciji (actual Valentir) Tatiana și Titova Maria, Pitel Nicolai și Pavlov Valentin abuzând de situația de vulnerabilitate în legătură cu lipsa mijloacelor materiale pentru locuință și pentru întoarcerea acasă în Republica Moldova, le-au forțat să presteze servicii sexuale cu plată în regiunea Moscovei, Federația Rusă, luând banii pentru serviciile sexuale prestate de către acestea.

b) Tot el, Pitel Nicolai, în primăvara anului 2011, prin internet a făcut cunoștință cu locuitoarea s.Ciumai, r-l Taraclia, Ceban (actual Topal) Liuba, cunoscând că are o situație materială vulnerabilă, Pitel Nicolai, i-a propus să meargă în Federația Rusă, să lucreze, chipurile, în calitate de dereticătoare la oficiu, la care ultima a dat acordul.

La data de 20 aprilie 2011, Pitel Nicolai, a urcat-o pe Ceban (actual Topal) Liuba, în autobuz și înțelegându-se în prealabil cu șoferul auto, că pentru ea vor achita când vor ajunge în Rusia.

La sosirea în Federația Rusă, regiunea Moscova, Ceban (actual Topal) Liuba a fost întâmpinată de Pavlov Valentin care a achitat pentru călătorie. Ulterior, Pavlov Valentin a condus-o pe Ceban (actual Topal) Liuba într-un apartament închiriat și abuzând de situația de vulnerabilitate, în lipsa mijloacelor materiale pentru locuință și pentru întoarcerea acasă în Republica Moldova, a forțat-o pe Ceban (actual Topal) Liuba să acorde servicii sexuale cu

plată în regiunea Moscovei, Federația Rusă, luând banii pentru serviciile sexuale prestate de către aceasta.

c) Tot el, Pitel Nicolai, în primăvara anului 2011, aflând că locuitoarea or. Taraclia, Puceva Svetlana, are un copil în spital și cunoscând că se află în situație materială vulnerabilă, i-a propus să meargă în Federația Rusă, la câștig în calitate de muncitoare de împachetat în magazin la care ultima a dat acordul.

La data de 19 mai 2011, Pitel Nicolai a urcat-o pe Puceva Svetlana în autobuz și înțelegându-se în prealabil cu șoferul auto, că pentru ea vor achita când vor ajunge în Rusia. La sosirea în Federația Rusă, regiunea Moscova, pe Puceva Svetlana a întâlnit-o Tuluș Andrei care a plătit pentru călătorie. Ulterior ,(Tuluș A.) a condus-o pe Puceva Svetlana într-un apartament închiriat și abuzând de situația de vulnerabilitate, în legătură cu lipsa mijloacelor materiale pentru locuință și pentru întoarcerea acasă în Republica Moldova, a forțat-o să acorde servicii sexuale cu plată, în același timp luându-i banii pentru prestarea serviciilor sexuale.

d) Tot el, Pitel Nicolai, la începutul lunii mai a. 2011, întâlnind-o pe Ceban Natalia în or. Moscova, Federația Rusă, locuitoare a or. xxx, aflând că este însărcinată și are nevoie de bani pentru a întrerupe sarcina, cunoscând că are o situație materială vulnerabilă, a forțat-o pe Ceban Natalia să presteze servicii sexuale cu plată, luând banii pentru serviciile sexuale prestate de aceasta.

La sfârșitul lunii mai an. 2011, Ceban Natalia a refuzat să presteze servicii sexuale cu plată și a fugit de la Pitel Nicolai. Totuși, în luna septembrie an.2011, Pitel Nicolai a depistat-o pe Ceban Natalia în or. Moscova, Federația Rusă, și prin constrângere psihică exprimată prin amenințare: de răspândire a informațiilor defăimătoare despre Ceban Natalia, precum și prin aplicarea violenței fizice manifestate prin aplicarea loviturilor și amenințarea cu răfuiala fizică, cât și îi va lua copilul, Pitel Nicolai a forțat-o pe Ceban Natalia să acorde servicii sexuale cu plată, luând banii pentru serviciile sexuale prestate de către aceasta. La sfârșitul lunii septembrie 2011, Ceban Natalia a revenit acasă în or. xxx, comunicându-i lui Pitel Nicolai că nu mai dorește să se ocupe cu prostituția.

La data de 04 octombrie an. 2011, Pitel Nicolai s-a întâlnit cu Natalia Ceban și a solicitat să pleacă în Federația Rusă pentru a continua să se ocupe cu prostituția, la care ultima a refuzat.

Urmărind scopul transportării lui Ceban Natalia pe teritoriul Federației Ruse pentru prestarea serviciilor sexuale, Pitel Nicolai cu forța a urcat-o pe Ceban Nicolae în automobilul său și a transportat-o în extravilanul or. Taraclia, unde prin constrângere psihică exprimată prin amenințarea de răspândire a informațiilor defăimătoare despre aceasta, a lovit-o și a amenințat-o cu răfuiala fizică, cât și îi va lua copilul, Pitel Nicolai a forțat-o pe Ceban Natalia să plece în Federația Rusă pentru acordarea serviciilor sexuale, ultima a refuzat.

Ulterior Pitel Nicolai l-a contactat telefonic pe Colioglo Anatoli, sosind, de comun acord cu Pitel au maltratat-o și au amenințat-o pe Ceban Natalia, cu răfuiala fizică și răspândirea informațiilor defăimătoare despre aceasta cât și luarea copilului acesteia, amenințând cu un pistol de un model neidentificat.

Astfel, Pitel Nicolai și Colioglo Anatoli au forțat-o pe Ceban Natalia să plece la data de 05 octombrie 2011 în regiunea Moscova, Federația Rusă și să presteze servicii sexuale cu plată, luând banii pentru serviciile sexuale prestate.

Acțiunile lui Pitel Nicolai au fost încadrate juridic de către organul de urmărire penală conform art.165 alin.(3) lit. a) Cod penal, recrutarea, transportarea, transferul, adăpostirea sau primirea unei persoane, cu sau fără consimțământul acesteia, în scop de exploatare sexuală

comercială, săvârșită prin amenințare cu aplicarea sau aplicarea violenței fizice sau psihice nepericuloase pentru viață, prin înșelăciune și abuz de poziție de vulnerabilitate, asupra a două sau mai multe persoane de două sau mai multe persoane, săvârșită de un grup criminal organizat.

3. Nefiind de acord cu sentința Judecătorei Cahul, sediul Taraclia din 05 mai 2021, au depus apel procurorul, inculpatul Pavlov Valentin, avocatul Ahmedov Ruslan în numele inculpatului Colioglo Anatoli și avocatul Ignat Dumitran în numele inculpatului Tuluș Andrei.

3.1. Procurorul, a contestat cu apel sentința, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care ai recunoaște vinovați și condamna pe:

- Pitel Nicolai, în baza art. 165 alin.(3) lit. a) Cod penal, la 18 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a exercita activitatea privind organizarea ieșirii cetățenilor peste hotarele RM în scopul angajării în câmpul muncii și turism pe un termen de 5 ani;

- Tuluș Andrei, în baza art. 165 alin.(3) lit. a) Cod penal, la 13 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a exercita activitatea privind organizarea ieșirii cetățenilor peste hotarele RM în scopul angajării în câmpul muncii și turism pe un termen de 5 ani;

- Colioglo Anatoli, în baza art. 165 alin.(3) lit. a) Cod penal, la 12 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a exercita activitatea privind organizarea ieșirii cetățenilor peste hotarele RM în scopul angajării în câmpul muncii și turism pe un termen de 5 ani;

- Pavlov Valentin, în baza art. 165 alin.(3) lit. a) Cod penal, la 12 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a exercita activitatea privind organizarea ieșirii cetățenilor peste hotarele RM în scopul angajării în câmpul muncii și turism pe un termen de 5 ani;

A admite acțiunile civile depuse de părțile vătămate cu dispunerea încasării în mod solidar din contul inculpaților a sumei de 50 000 lei în beneficiul lui Puceva Svetlana și a sumei de 10 000 lei în beneficiul lui Valentir Tatiana.

În motivarea apelului, procurorul a invocat următoarele:

- sentința este una neîntemeiată, ilegală, contrară normelor materiale și procesuale a legislației penale și urmează a fi supusă anulării;

- în ședința primei instanțe de către avocatul inculpatului Pitel Nicolai a fost prezentată o Ordonanță emisă de procurorul Terzi Vitali din 20 octombrie 2015, precum că Pitel Nicolai a fost scos de sub urmărire penală, în cadrul cauzei penale nr.2012460141 privind traficul părților vătămate Ceban (Topal) Liuba, Puceva Svetlana, Ceban Natalia în scopul exploatarei sexuale comerciale, însă Ordonanța în cauză nu se regăsește la materialele cauzei penale și nici la materialele de control (unde în cancelaria Procuraturii Taraclia se păstrează toate copiile deciziilor pe cauză);

- în toate ordonanțele emise de procurorul Terzi Vitali privind prelungirea termenului urmăririi penale, certificatele informaționale adresate Procuraturii Generale emise în cadrul cauzei penale nr.2012460141, până la transmiterea cauzei penale la PCCOCS oficiul Sud, cât și în Ordonanța Procuraturii Generale de transmiterea cauzei după competență, Pitel Nicolai avea calitate de învinuit;

- ordonanța din 20 octombrie 2015 nu a fost emisă în cadrul prezentei cauze penale. Or, probatoriu acumulat până la 20 octombrie 2015 de organul de urmărire penală, direct indică asupra faptelor comise de Pitel Nicolai cu complicități săi, și anume a infracțiunii prevăzute de art.165 alin.(3) lit. a) Cod penal, indiferent de declarațiile abținute la audierea suplimentară a părții vătămate Ceban Natalia din 15 septembrie 2015, care și-a schimbat declarațiile făcute anterior la 08 septembrie 2012;

- argumentul precum că partea vătămată Topal Liubovi nu indică direct la Pitel Nicolai ca persoană care a comis infracțiunea în privința sa, nu își găsește confirmarea, deoarece Topal Liubovi, fiind audiată la 12 iulie 2012, a declarat că pe Pitel Nicolai îl cunoaște și se află în relații de prietenie și în legătură cu angajarea acesteia în Federația Rusă în calitate de chelner, unde cu complicitatea lui Pitel Nicolai a fost impusă să practice prostituția. Mai mult, la data de 30 noiembrie 2022 a fost efectuată recunoașterea după fotografie potrivit căruia Topal Liubovi l-a recunoscut pe Pitel Nicolai;

- reieșind din declarațiile părții vătămate Puceva Svetlana din 17 octombrie 2012 și 02 ianuarie 2013, aceasta direct indică la Pitel Nicolai ca la persoana care în complicitate cu altele a comis în privința sa infracțiunea - traficul de ființe umane;

- procurorul în ordonanța din 20 octombrie 2015 nu s-a expus privind acțiunile lui Pitel Nicolai în privința părții vătămate Chiminciji (Valentir) Tatiana și Titova Maria;

- au fost pornite următoarele cauze penale: nr.2012460142 în temeiul art.165 alin.(1) Cod penal, la 01 iulie 2012; nr.2012460293 în temeiul art.165 alin.(1) Cod penal, la 15 octombrie 2012, care au fost conexe la 26 iunie 2012 și 15 octombrie 2012 cu cauza penală nr. 2012460141 și Pitel Nicolai este învinuit/inculpat și în privința acestor fapte infracționale. Pitel Nicolai nu a fost scos de sub urmărire penală integral în cauza penală nr. 2012460141, în măsura în care nu se face referire la părțile vătămate Chiminciji (Valentir) Tatiana și Titova Maria, în legătură cu ce acesta urmează a fi recunoscut vinovat și atras la răspundere penală;

- prima instanță neîntemeiat a recalificat acțiunile, stabilind o calificare mai blândă, excluzând calificativul „săvârșite de un grup criminal organizat” așa cum inculpaților le este imputată comiterea infracțiunii în comun cu coparticipanții identificați cât și cu participanții neidentificați de organul de urmărire penală. Mai mult ca atât, procurorul, în privința persoanelor neidentificate a dispus disjungerea cauzei penale fiindu-i atribuit nr.2016670095, în limitele căreia s-a identificat coparticipantul infracțiunii Tuluș Andrei, care în instanța de apel a fost conexas cu cauza penală de învinuire a lui Pitel Nicolai, Pavlov Valentin și Colioglo Anatolie;

- sunt neîntemeiate argumentele primei instanțe precum că, acțiunile infracționale îndreptate în adresa părților vătămate, au fost comise nu mai mult de două persoane, deoarece părțile vătămate au declarat că fiind în Federația Rusă erau transportate la locul pentru prestarea serviciilor și aduse înapoi în apartament de către Pavlov Valentin și Tuluș Andrei, dar ajungeau în regiunea Moscova cu ajutorul și organizarea lui Pitel Nicolai, Pavlov Valentin, Colioglo Anatol și Tuluș Andrei, participând de comun acord în organizarea transportării părților vătămate în Federația Rusă, în complicitate cu persoane neidentificate;

- existența grupului criminal organizat se demonstrează și prin rolurile împărțite între participanții grupării și anume Pitel Nicolai era organizatorul infracțiunii care identifica potențialele părți vătămate și le convingea să plece, Pavlov Valentin participa la transportarea unor părți vătămate în Rusia și organiza exploatarea sexuală a unor și aceleași părți vătămate

care au fost aduse de Pavlov Valentin și Pitel Nicolai, fapt confirmat prin declarațiile părților vătămate;

- prima instanță a aplicat o pedeapsă prea blândă inculpaților, or prevederile art.165 alin.(2) Cod penal stabilesc următoarea limită a pedepsei sub formă de închisoare de la 7 la 15 ani, instanța i-a aplicat lui Colioglo Anatoli pedeapsa minimă, în lipsa recunoașterii vinovăției și lipsa altor circumstanțe atenuante, iar în privința lui Pavlov Valentin și Tuluș Andrei a câte 8 ani, asemenea în lipsa recunoașterii vinovăției și altor circumstanțe atenuante.

3.2. Inculpatul Pavlov Valentin, a contestat cu apel sentința, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care a-l achita pe inculpatul Pavlov Valentin din motiv că nu există faptul infracțiunii prevăzut de art.165 alin.(2) lit. b), d), art.314 alin.(1) Cod penal.

În motivarea apelului, inculpatul a invocat următoarele:

- prima instanță nu a demonstrat faptul că, toți inculpații, inclusiv și Pavlov Valentin acționau ca grup criminal organizat, lipsesc careva date privind crearea grupului criminal organizat sau organizație criminale, lipsesc date privind împărțirea rolurilor în presupusa organizație, cine este organizatorul, cine se ocupă cu partea financiară și cine a fost un simplu participant al grupării;

- declarațiile părților vătămate nu pot fi reținute ca probe suficiente ce demonstrează vinovăția inclusiv a inculpatului Pavlov Valentin, deoarece se contrazic și nu sunt consecutive;

- nici o parte vătămată nu a explicat care sunt circumstanțele ce le-au împiedicat să se adreseze la organele de drept în Federația Rusă, precum că sunt impuse să se ocupe cu prostituția. Chiar și atunci când, acestea au fost reținute de către organele de drept a Federației Ruse, părțile vătămate nu au înaintat nici o plângere în privința lui Pavlov și alți inculpați;

- la materialele cauzei lipsesc declarațiile șoferilor de rută care ar indica că, inculpatul personal le achita pentru transportarea fetelor în Rusia și înapoi, care era suma achitată și în ce valută;

- prima instanță eronat a concluzionat că inculpatul Pavlov Valentin și alți inculpați, au forțat părțile vătămate să presteze servicii sexuale, în speța dată, or, a fost demonstrat cu certitudine că, părțile vătămate pe teritoriul Federației Ruse se ocupau cu prostituția, iar în scopul de a nu fi judecate pentru faptele comise, fapt ce poate negativ să le influențeze viitorul, au decis să calomnieze pe toți inculpații;

- părțile vătămate îl ponegresc pe inculpatul Pavlov Valentin, fapt confirmat prin declarațiile făcute în ședința primei instanțe și prin darea citirii a declarațiilor de la urmărirea penală. Or, părțile vătămate trebuie să țină minte cu exactitate circumstanțele indicate în învinuire deoarece se presupune că aceste fapte le-au provocat pagube morale.

3.3. Avocatul Ahmedov Ruslan în numele inculpatului Colioglo Anatoli, a contestat cu apel sentința, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care a-l achita pe inculpatul Colioglo Anatoli.

În motivarea apelului, avocatul a invocat următoarele:

- vina lui Colioglo Anatoli în faptele imputate de acuzatorul de stat și faptele reținute de prima instanță nu și-au găsit confirmare;

- prima instanță nu a indicat concret care probe demonstrează vinovăția inculpatului Colioglo Anatoli, fiind doar enumerate în partea descriptivă a sentinței, indicând că toate aceste probe demonstrează vinovăția inculpaților în traficul de ființe umane;

- este eronată poziția primei instanțe precum că, vina lui Colioglo Anatoli este dovedită în faptele imputate comise la 04 octombrie 2011 în privința lui Ceban Natalia, precum că inculpatul a agresat-o fizic și a amenințat-o cu un pistol pentru a se deplasa în Federația Rusă pentru a se ocupa cu prostituția. Acest fapt se bazează doar pe declarațiile părții vătămate Ceban Natalia, ce emană neclaritate și nu au fost coroborate cu alte probe;

- procurorul a demonstrat un singur fapt indicat de partea vătămată Ceban Natalia, și anume că aceasta cu certitudine sosea din Moscova în Republica Moldova cu Colioglo Anatoli, aflându-se într-un microbuz. Reieșind din informația oferită de Poliția de Frontieră, inculpatul Colioglo Anatoli și Ceban Natalia, la data de 25 septembrie 2011, în calitate de pasageri ai microbuzului Mercedes 212D cu n/î TRAK 202. Traversarea frontierei de stat împreună cu Colioglo Anatoli nu are nici o tangență cu intenția de a controla acțiunile lui Ceban Natalia prin influența negativă asupra acesteia cu scopul convingerii de a se reîntoarce în Federația Rusă pentru a continua practicarea prostituției;

- nu este justificată învinuirea adusă inculpatului Colioglo Anatoli precum că, a forțat-o pe partea vătămată Ceban Natalia, la data de 04 octombrie 2011 prin aplicarea forței fizice și cu un pistol neidentificat, a fost nevoită să plece la data de 05 octombrie 2011 în Moscova pentru continuarea practicării prostituției, partea vătămată Ceban Natalia a indicat că la data de 04 octombrie 2011, Pitel Nicolai forțat a urcat-o în automobilul său, și a adus-o în extravilanul din or. Taraclia, unde a aplicat forța fizică și prin constrângere psihică, i-a aplicat lovituri, a amenințat-o cu răfuiala fizică și răspândirea informației defăimătoare legate de acțiunile sale cât și îi v-a lua copilul, Ceban Natalia nu a căzut de acord;

- organul de urmărire penală nu a probat declarațiile părții vătămate Ceban Natalia în această parte prin simpla verificare dacă Pitel Nicolai a făcut careva apeluri telefonice, inclusiv părții vătămate Ceban Natalia, cât și inculpatului Colioglo Anatoli, lipsa informație privind locul aflării abonatului în momentul executării sunetului. Nu s-a verificat și versiunea părții vătămate, privind modelul automobilelor cu care se deplasau Pitel Nicolai și Colioglo Anatoli. Organul de urmărire penală s-a limitat doar la declarațiile părții vătămate;

- declarațiile părții vătămate Ceban Natalia, referitor la evenimentele din 04 octombrie 2011, necesită a fi apreciate critic, care a indicat inițial că a fost maltrată de Pitel Nicolai iar ulterior de Pitel Nicolai împreună cu Colioglo Anatoli. În același timp la materialele cauzei lipsesc acte ce confirmă careva leziuni depistate la Ceban Natalia, cât și mama acesteia, nu a declarat că a văzut careva leziuni la fiica sa, i-a indicând scurt că și-a petrecut fiica în Moscova la data de 05 octombrie 2011;

- Ceban Natalia de bună voie a prestat servicii sexuale, fără a fi forțată, deoarece cum a indicat și ea, avea posibilitatea și în orice moment să părăsească apartamentul unde locuia în Federația Rusă, cât și faptul că fiind adusă în sectorul de poliție în Federația Rusă pentru prestarea prostituției, nici într-un mod nu s-a rușinat de faptul că este prostituată, a făcut declarații ce a trezit-o să presteze asemenea servicii, necomunicând că este forțată de cineva;

- părțile vătămate din prezenta cauză nici nu aveau intenția de a se adresa organului de drept cu plângeri, dar luând în considerație că organului de urmărire penală a aflat că Ceban Natalia prestează servicii sexuale, ultima a comunitat că „nu mă ocupam cu aceste fapte dacă nu eram impusă”. A inventat această versiune pentru a se eschiva de răspundere penală;

- nu sunt justificate nici afirmațiile că inculpatul Colioglo Anatoli amenința că îi v-a lua copilul părții vătămate Ceban Natalia, organul de urmărire penală nici nu a încercat să constate

prin ce metode poate fi realizată această afirmație, ce atribuție are Colioglo Anatoli cu copilul lui Ceban Natalia;

- Ceban Natalia se caracterizează negativ, duce un mod de viață amoral, a fost escortată în nenumărate rânduri la Poliție și se află în cercul persoanelor ce prezintă interes operativ;

3.4. Avocatul Dumitran Ignat în numele inculpatului Tuluș Andrei, a contestat cu apel sentința, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care a-l achita pe inculpatul Tuluș Andrei.

În motivarea apelului, avocatul a invocat următoarele:

- partea vătămată Valentir (Chiminci) Tatiana a declarat în privința inculpatului Tuluș Andrei că, în Moscova cu Pitel Nicolai era și locuitorul or. Taraclia, Andrei pe care l-a recunoscut după fotografie, care sa constatat a fi Tuluș Andrei. Persoana dată întâlnea câteva fete din Moldova și le transporta în apartament în s. Gagarinschii pentru practicarea prostituției. Tuluș Andrei după natura sa, era crud. Pitel Nicolai și Tuluș Andrei locuiau împreună într-un apartament în or. Moscova;

- partea vătămată Puceva Svetlana a declarat că inițial se deplasau la destinație singure, ulterior erau transportate de Tuluș Andrei care era ajutorul lui Pitel Nicolai. A fost impusă de Tuluș Andrei să presteze servicii sexuale fiind amenințată cu un cuțit, într-o zi când ea nu a dorit să iasă la locul destinat, a văzut cum Chiminci Tatiana i-a prestat servicii sexuale lui Tuluș Andrei;

- reieșind din declarațiile părților vătămate, lipsesc în acțiunile lui Tuluș Andrei, indicii infracțiunii prevăzute de art.165 Cod penal și anume recrutarea, transportarea, exploatarea sexuală, comercială, violență fizică, constrângerea psihică, folosirea de situația vulnerabilă, amenințarea cu anunțarea datelor confidențiale;

- prima instanță urma să înceteze procesul penal, deoarece reieșind din învinuirea adusă lui Tuluș Andrei este indicat de comun acord cu Pitel Nicolai a comis infracțiunea prevăzută de art.165 alin.(3) Cod penal.

- la faza de urmărire penală, procurorul a emis ordonanța de scoatere de sub urmărire penală din 20 octombrie 2015, potrivit căruia Pitel Nicolai, a fost scos de sub urmărire penală din motivul lipsei în acțiunile acestuia a elementelor infracțiunii prevăzute de art.165 alin.(3) Cod penal. Organul de urmărire penală urma să anuleze ordonanța în cauză și să continue urmărirea penală în privința figuranților din dosar.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 12 decembrie 2022, a fost respins apelul inculpatului Pavlov Vitalie, apelul avocatului Ahmedov Ruslan în numele inculpatului Colioglo Anatoli și apelul avocatului Ignat Dumitran în interesele inculpatului Tuluș Andrei.

A fost admis apelul procurorului, casată parțial sentința, în latura penală în partea stabilirii pedepsei complementare inculpaților Pavlov Valentin, Tuluș Andrei și Colioglo Anatoli cu pronunțarea unei noi hotărâri în această parte, prin care:

- Pavlov Valentin recunoscut vinovat și condamnat în baza art.165 alin.(2) lit. b) și d) Cod penal, la 8 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, stabilindu-i pedeapsa complementară de privarea de dreptul de a exercita activitatea privind organizarea ieșirii cetățenilor peste hotarele RM în scopul angajării în câmpul muncii pe un termen de 4 ani;

- Tuluș Andrei recunoscut vinovat și condamnat în baza art.165 alin.(2) lit. b) și d) Cod penal, la 8 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, stabilindu-i

pedeapsa complementară de privarea de dreptul de a exercita activitatea privind organizarea ieșirii cetățenilor peste hotarele RM în scopul angajării în câmpul muncii pe un termen de 4 ani;

- Colioglo Anatoli recunoscut vinovat și condamnat în baza art.165 alin.(2) lit. d) Cod penal, la 7 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, stabilindu-i pedeapsa complementară de privarea de dreptul de a exercita activitatea privind organizarea ieșirii cetățenilor peste hotarele RM în scopul angajării în câmpul muncii pe un termen de 3 ani.

În rest, sentința Judecătorei Cahul, sediul Taraclia din 05 mai 2021 a fost menținută.

4.1. În motivarea soluției, instanța de apel a invocat că, infracțiunea de trafic de ființe umane, prevăzută de art.165 Cod penal are obiect juridic special complex.

Astfel, obiectul juridic principal al infracțiunii date îl constituie relațiile sociale cu privire la libertatea fizică a persoanei, obiectul juridic secundar îl formează relațiile sociale cu privire la libertatea psihică, integritatea corporală, sănătatea, libertatea sau inviolabilitatea sexuală, viața unei persoane sau alte valori sociale.

Victima infracțiunii poate fi persoana care la momentul săvârșirii infracțiunii a împlinit vârsta de 18 ani.

Latura obiectivă a traficului de ființe umane se exprimă prin fapta prejudiciabilă care cuprinde următoarele două acțiuni cu caracter alternativ: acțiunea principală constă în recrutarea, transportarea, transferul, adăpostirea sau primirea unei persoane, și acțiunea adiacentă care se poate concretiza prin: înșelăciune, abuz de poziții de vulnerabilitate a victimei sau abuz de putere, dare sau primire a unor plăți sau beneficii, amenințarea cu aplicarea sau aplicarea violenței fizice sau / și psihice nepericuloase pentru viața și sănătatea persoanei inclusiv prin confiscarea documentelor și prin servitute.

Acțiunea principală din cadrul infracțiunii prevăzute de art.165 Cod penal, cunoaște următoarele modalități normative cu caracter alternativ: recrutarea, transportarea, adăpostirea sau primirea victimei.

Conform doctrinei penale, acțiunea principală urmează a fi însoțită de acțiuni sau inacțiuni adiacente care se poate manifesta prin: amenințarea cu aplicarea violenței fizice sau și psihice nepericuloase pentru viața sau sănătatea omului, aplicarea violenței fizice sau și psihice nepericuloase pentru viața sau sănătatea omului, confiscarea documentelor, înșelăciune, amenințarea cu divulgarea informației confidențiale familiei victimei sau altor persoane, darea sau primirea unor plăți sau beneficii, viol, folosirea armei, etc.

Pentru realizarea laturii obiective a traficului de ființe umane, este suficientă existența cel puțin a unei acțiuni infracționale menționată în dispoziția art.165 Cod penal, în cel puțin unul din scopurile enumerate și care este comisă măcar prin unul din mijloace specificate.

Latura subiectivă a traficului de ființe umane se exprimă prin vinovăție sub formă de intenție directă.

Motivele infracțiunii ca regulă se concretizează prin interesul material.

Instanța de apel examinând sentința atacată, a apreciat că prima instanță a reținut o stare de fapt bazată pe probe concludente și just interpretate și că în raport cu aceasta, în mod just s-a stabilit vinovăția inculpaților: - Pavlov Valentin în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art.art.165 alin.(2) lit. b) și d), 314 alin.(1) Cod penal; - Colioglo Anatoli în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.165 alin.(2) lit. d) Cod penal; - Tuluș Andrei în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.165 alin.(2) lit. b) și d) Cod penal.

Instanța de apel a constatat corectă recalificarea efectuată de prima instanță a acțiunilor inculpaților Pavlov Valentin, Colioglo Anatoli și Tuluș Andrei din prevederile art.165 alin.(3) lit. a) Cod penal în prevederile art.165 alin.(2) lit. b) și d) Cod penal pentru Pavlov Valentin și Tuluș Andrei și în art.165 alin.(2) lit. d) Cod penal pentru Colioglo Anatoli, nefiind demonstrat de acuzatorul de stat grup criminal organizat.

Prin urmare, din cele expuse supra, instanța de apel a conchis ca fiind justă poziția primei instanțe expusă în sentință precum că, nu orice grup de persoane care au comis în comun o infracțiune poate fi considerat un grup criminal organizat, or, ultima noțiune este una mult mai extinsă și complexă în coraport cu prima, atât din punct de vedere structural, cât și din punct de vedere al pregătirii de comiterea unei sau mai multor infracțiuni.

În consecință instanța de apel a respins ca neîntemeiate argumentele invocate de acuzatorul de stat, precum că prima instanță neîntemeiat a recalificat acțiunile stabilind o calificare mai blândă, așa cum inculpaților le este imputată comiterea infracțiunii în comun cu coparticipanții identificați cât și cu participanții neidentificați de organul de urmărire penală, iar în privința persoanelor neidentificate a dispus disjungerea cauzei penale, or grupul criminal organizat se demonstrează și prin rolul împărțit între participanții grupării anume Pitel Nicolai era organizatorul infracțiunii, Pavlov Valentin participa la transportarea și organiza exploatarea sexuală. Or, apreciind ansamblul de probe administrate la materialele dosarului și cercetate în ședința de judecată în raport cu prevederile art.46 Cod penal, atât în prima instanță cât și în instanța de apel nu au fost prezentate probe pertinente, concludente și utile, care să demonstreze în afara oricărui dubiu că inculpaților Pavlov Valentin, Tulus Andrei, Colioglo Anatoli și alte persoane neidentificate de organul de urmărire penală în privința cărora cauza penală a fost disjunsă, au constituit un grup criminal organizat în vederea săvârșirii faptei incriminate.

Instanța de apel a notat că, din probele prezentate de acuzatorul de stat nu s-a stabilit că Pavlov Valentin, Tulus Andrei, Colioglo Anatoli și alte persoane neidentificate de organul de urmărire penală au constituit împreună un grup criminal organizat, cu împărțirea rolurilor între ei, în vederea săvârșirii mai multor infracțiuni, inclusiv și de genul aceleia de care este învinuit.

De asemenea, prima instanță just a constatat că procesul penal pe cauza penală de învinuire a lui Pitel Nicolai în comiterea infracțiunii prevăzute de art.165 alin.(3) lit. a) Cod penal, necesită a fi încetat, deoarece există ordonanța organului de urmărire penală împotriva aceleiași persoane cu privire la aceleași fapte de scoaterea persoanei de sub urmărire penală.

Prima instanță just a constatat că, în cadrul ședinței de examinarea cauzei, avocatul Matcovschi Veaceslav a prezentat copia ordonanței procurorului Procuraturii Taraclia, Terzi Vitali din 20 octombrie 2015, potrivit căruia Pitel Nicolai a fost scos de sub urmărire penală pe cauza penală cu nr.2012460141, din motivul lipsei în acțiunile acestuia a elementelor componente de infracțiuni prevăzute de art.165 alin.(3) Cod penal, care nu a fost anulată.

În asemenea condiții, prima instanță just a acceptat solicitarea avocatului Matcovschi Veaceslav în interesele inculpatului Pitel Nicolai și a solicitat încetarea procesului penal pe cauza penală de învinuire a ultimului în comiterea infracțiunii prevăzute de art.165 alin.(3) lit. a) Cod penal, în temeiul ordonanței procurorului Procuraturii Taraclia, Terzi Vitali din 20 octombrie 2015 de scoatere de sub urmărire penală a lui Pitel Nicolai, din motivul lipsei în acțiunile acestuia a elementelor componente de infracțiuni prevăzute de art.165 alin.(3) Cod penal.

Or, la interpelările primei instanțe privind legitatea ordonanței procurorului Procuraturii Taraclia, Terzi Vitali din 20 octombrie 2015 de scoatere de sub urmărire penală a lui Pitel

Nicolai, din motivul lipsei în acțiunile acestuia a elementelor componente de infracțiuni prevăzute de art.165 alin.(3) Cod penal, a fost prezentată informația emisă de procurorul, Procuraturii Anticorupție din 22 iunie 2017 (f.d.54, vol. IV) potrivit căruia prima instanță a fost informată că la moment se efectuează acțiuni de urmărire penală în scopul stabilirii veridicității și egalității ordonanței de scoatere de sub urmărire penală a numitului Pitel Nicolai.

Prin răspunsul nr.1782 din 12 noiembrie 2020 (f.d.138,vol.V), adjunctul interimar al Procurorului-șef al Procuraturii Anticorupție, a menționat că nu există careva acte ale procurorului ierarhic superior în raport cu legalitatea ordonanței din 20 octombrie 2015.

Mai mult ca atât reieșind din ordonanța procurorului în Procuratura Anticorupție Oficiul Sud, din 29 iunie 2020 (f.d.139147,vol.V), a fost scos de sub urmărire penală procurorul procuraturii raionului Taraclia, Vitali Terzi referitor la încredințarea infracțiunii prevăzute de art.327 alin.(2) lit. b) Cod penal deoarece faptele săvârșite nu întrunesc elementele infracțiunii, dar fapta constituie o contravenție prevăzută de art.312 Cod contravențional. A fost pornit procesul contravențional pe art.312 Cod contravențional, pe faptul folosirii intenționate a situației de serviciu de către ex-procurorul Vitalie Terzi la adoptarea ordonanței din 20 octombrie 2015 privind scoaterea lui Pitel Nicolai de sub urmărire penală care contravine legislației procesual-penale și contravine drepturilor și intereselor ocrotite de lege la examinarea unui proces echitabil, reieșind din neinformarea acestora despre decizia adoptată. Din ordonanța în cauză reiese că, Procuratura Anticorupție a verificat și a constatat că semnele de falsificare tehnică ale semnăturii de pe ordonanța privind scoaterea lui Pitel Nicolae de sub urmărire penală, nu sunt.

Astfel, atât în prima instanță cât și în instanța de apel, de către acuzatorul de stat nu au fost prezentate probe precum că ordonanța din 20 octombrie 2015 emisă de procurorul Procuraturii raionului Taraclia, Terzi Vitali a fost anulată, respectiv reieșind din prevederile art.391 alin.(1) pct.5) Cod de procedură penală, prima instanță just a încetat procesul penal de învinuire a lui Pitel Nicolai în comiterea infracțiunii prevăzute de art.165 alin.(3) lit. a) Cod penal.

Instanța de apel a reținut că, în speță procurorul nu a prezentat probe (ordonanțe) că față de Pitel Nicolai a fost înaintată acuzarea pe alte epizoade, față de alte părți vătămate. Din ordonanța procurorului din 20.10.2015 rezultă că, Pitel Nicolai a fost scos de sub urmărire penală pe întreaga acuzare înaintată în baza art.165 alin.(3) lit. a) Cod penal, fără a fi specificată susținerea acuzării pentru alte acțiuni, în consecință instanța de judecată nu poate înlocui atribuțiile acuzatorului de stat, în lipsa altui act de învinuire/modificare, etc.

Instanța de apel a constatat că, cu certitudine s-a dovedit în acțiunile inculpatului Pavlov Valentin, care prin înțelegere prealabilă cu Nicolai Pitel având scop de a trafica persoane de sex feminin în scopul exploatării sexuale comerciale pe teritoriul Federației Ruse regiunea Moscova, făceau cunoștință cu fete care au o situație financiară vulnerabilă și prin înșelăciune, sub pretextul câștigului în calitate de vânzători la magazin, la construcție și alte munci, obținând acordul lor la plecarea în Federația Rusă și abuzând de situația de vulnerabilitate în legătură cu lipsa mijloacelor, materiale pentru domiciliu și întoarcerea acasă în Republica Moldova, forțau persoanele de sex feminin să presteze servicii sexuale cu plată și fără, luau bani pentru serviciile sexuale prestate de persoanele de sex feminin.

Deci, în toamna anului 2010, Pavlov Valentin acționând în complicitate cu Pitel Nicolai, au făcut cunoștință cu Chiminciji (actual Valentir) Tatiana, născută la 25 noiembrie 1982, domiciliată în xxx, cunoscând că are o situație materială vulnerabilă, Pitel Nicolai i-a propus

să meargă în Federația Rusă, să lucreze în domeniul construcțiilor, la care ultima a dat acordul, astfel la data de 27 decembrie 2010, Pavlov Valentin împreună cu Pitel Nicolae, a urcat-o pe Chiminciji (actual Valentir) Tatiana, în automobilul de model VAZ-21124 cu număr de înmatriculare xxx înregistrat în Federația Rusă, și au scos-o din Republica Moldova în Federația Rusă.

Obținând în mod fraudulos plecarea lui Chiminciji (actual Valentir) Tatiana, Pavlov Valentin împreună cu Pitel Nicolai abuzând de situația de vulnerabilitate în legătură cu lipsa mijloacelor, materiale pentru domiciliu și întoarcerea acasă în Republica Moldova, au forțat-o pe Chiminciji (actual Valentir) Tatiana să presteze servicii sexuale cu plată în regiunea Moscovei, Federația Rusă, luând bani pentru serviciile sexuale prestate de către Chiminciji (actual Valentir) Tatiana.

Tot el, Valentin Pavlov acționând în complicitate cu Pitel Nicolai, aflând că, Ceban (actual Topal) Liuba, cunoscând că are o situație materială vulnerabilă, Pitel Nicolai, în primăvara anului 2011 a făcut cunoștință cu Ceban (actual Topal) Liuba, domiciliată în s. Ciurmai raionul Taraclia, i-a propus să meargă în Federația Rusă, să lucreze în calitate de dereticătoare în oficii, la care ultima a dat acordul.

La data de 20 aprilie 2011, Pitel Nicolae, a urcat-o pe Ceban (actual Topal) Liuba, în autobuz și înțelegându-se în prealabil cu șoferul auto, că pentru ea vor achita când vor ajunge în Rusia. La sosirea în Federația Rusă, regiunea Moscova, Ceban (actual Topal) Liuba a fost întimpinată de Pavlov Valentin care a achitat pentru drum. Ulterior, Pavlov Valentin a condus-o pe Ceban (actual Topal) Liuba într-un apartament închiriat și abuzând de situația de vulnerabilitate, în lipsa mijloacelor materiale pentru domiciliu și întoarcerea acasă în Republica Moldova, a forțat-o pe Ceban (actual Topal) Liuba să acorde servicii sexuale cu plată în regiunea Moscovei, Federația Rusă, luând bani pentru serviciile sexuale prestate de către Ceban (actual Topal) Liuba, acțiuni care întrunesc elementele constitutive a infracțiunii prevăzute de art.165 alin.(2) lit. b) și d) Cod penal.

De asemenea, instanța de apel a constatat cu certitudine că s-a demonstrat vinovăția inculpatului Pavlov Valentin în comiterea infracțiunii prevăzute de art.314 alin.(1) Cod penal, determinarea prin constrângere a părții vătămate la depunerea de declarații mincinoase.

Or, instanța de apel acceptă ca fiind credibile declarațiile părții vătămate Ceban Natalia care a declarat că, în urma pornirii urmăririi penale pe trafic de ființe umane, personal de dânsa s-a apropiat Pavlov Valentin cu soția sa și au început să o convingă să-și schimbe declarațiile deoarece sunt în situație grea, soția este însărcinată având deja un copil la întreținere. A doua zi, Pavlov Valentin a venit la ea la serviciu și i-a arătat un text redactat pe suport de hârtie, ce reprezintă declarații care necesită să le facă, întrucât nu sunt careva factori ce ar demonstra că ele sunt neveridice.

În consecință, necesită a fi respinse ca neîntemeiate afirmațiile expuse în cererea de apel înaintată de inculpatul Pavlov Valentin precum că, în prima instanță nu a fost demonstrat faptul că toți inculpații, inclusiv și Pavlov Valentin acționau ca grup criminal organizat, or prima instanță nici nu a reținut acest fapt, fiind recalificate acțiunile inculpaților, prin excluderea grupului criminal organizat.

Necesită a fi respinse ca neîntemeiate și argumentele inculpatului Pavlov Valentin din cererea de apel că declarațiile părților vătămate nu pot fi reținute ca probe ce demonstrează vinovăția sa deoarece se contrazic și nu sunt consecutive iar în ședința de judecată nici o parte vătămat nu a explicat ce le-au împiedicat să se adreseze.

Temei de a pune la îndoială declarațiile părții vătămate și de a considera că inculpații inclusiv și Pavlov Valentin sunt incriminați pe nedrept nu s-au stabilit, mai ales că părțile vătămate au dat declarații fiind preîntâmpinate despre răspunderea penală pe care o poartă pentru darea de mărturii false, în comparație cu inculpații, care nu poartă răspundere penală pentru darea cu bună-știință a declarațiilor mincinoase, totodată părțile vătămate au dat declarații și în instanța de judecată sub jurământ, declarații în care detaliat a indicat la acțiunile infracționale ale inculpaților, astfel, la părerea Colegiului penal, declarațiile părții vătămate și probele cercetate în ansamblu constată cu certitudine existența infracțiunii și vinovăția inculpatului Pavlov Valentin în comiterea infracțiunii incriminate în baza art.165 alin.(2) lit. b), d) Cod penal.

Faptul că, părțile vătămate nu s-au adresat cu plângere în Federația Rusă precum că sunt impuse să se ocupe cu prostituția, inclusiv și de Pavlov Valentin nu exonerează că în acțiunile acestuia nu persistă elementele constitutive a infracțiunii incriminate, manifestate prin transportarea lui Chiminci (Valentir) Tatiana la data de 27 decembrie 2010 în Federația Rusă, împreună cu Pitel Valentin, și la data de 20 aprilie 2011 a întâlnit-o pe Ceban (Topal) Liubovi în Federația Rusă, conducând-o într-un apartament închiriat, folosindu-se de situația vulnerabilă în legătură cu lipsa mijloacelor financiare, le-au forțat să presteze servicii sexuale contra plată.

Instanța de apel a menționat că, infracțiunea de trafic de ființe umane este o infracțiune formală, finisată din momentul recrutării, iar poziția victimelor poate fi luată în considerație doar la stabilirea pedepsei acestora.

Instanța de apel a respins argumentele inculpatului precum că nu a fost identificat locul de trai a părților vătămate în Federația Rusă, cine achita chiria iar răspunsul la această întrebare ar răsturna integral învinuirea adusă deoarece părțile vătămate personal achitau chiria și respectiv aveau venit propriu și erau libere în acțiunile lor, întrucât părțile vătămate în declarațiile lor au menționat că au fost aduse în apartamentul din or. Selcovo iar constatarea cine achita chiria nu demonstrează neveridicitatea declarațiilor părților vătămate deoarece reieșind din declarațiile părților vătămate și a martorilor, se atestă că periodic inculpatul Pitel Nicolai transmitea bani, acasă, din numele părților vătămate.

Instanța de apel a constatat că, cu certitudine s-a dovedit în acțiunile inculpatului Colioglo Anatoli, care prin înțelegere prealabilă cu Nicolai Pitel având scop de a trafica persoane de sex feminin în scopul exploatarei sexuale comerciale pe teritoriul Federației Ruse regiunea Moscova, au forțat-o pe Ceban Natalia să presteze servicii sexuale cu plată în Federația Rusă în următoarele circumstanțe:

Astfel, la începutul lunii mai 2011, Pitel Nicolai, întâlnind-o pe Ceban Natalia în or. Moscova, Federația Rusă, locuitoare a or. Taxxxraclia, iar Ceban Natalia aflând că este însărcinată și are nevoie de bani pentru a întrerupe sarcina, cunoscând că are o situație materială vulnerabilă, a forțat-o pe Ceban Natalia să presteze servicii sexuale cu plată, luând bani pentru serviciile sexuale prestate de aceasta.

La sfârșitul lunii mai 2011, Ceban Natalia a refuzat să presteze servicii sexuale cu plată și a fugit de la Pitel Nicolai. Totuși, în luna septembrie 2011, Pitel Nicolai a depistat-o pe Ceban Natalia în or. Moscova, Federația Rusă, prin constrângere psihică exprimată prin amenințarea de răspândire a informațiilor defăimătoare despre Ceban Natalia, precum și prin aplicarea violenței fizice manifestate prin aplicarea loviturilor și amenințarea cu răfuiala fizică, cât și îi va lua copilul, Pitel Nicolai a forțat-o pe Ceban Natalia să acorde servicii sexuale cu

plată luând bani pentru serviciile sexuale prestate de către aceasta. La sfârșitul lunii septembrie 2011 Ceban Natalia a revenit acasă în or. xxx, comunicându-i lui Pitel Nicolai că nu mai dorește să se ocupe cu prostituția.

La data de 04 octombrie 2011, Pitel Nicolai s-a întâlnit cu Natalia Ceban și a solicitat să revină în Federația Rusă pentru a continua să se ocupe cu prostituția, la care ultima a refuzat. Urmărind scopul transportării lui Ceban Natalia pe teritoriul Federației Ruse pentru prestarea serviciilor sexuale, Pitel Nicolai cu forța a urcat-o pe Ceban Natalia în automobilul său și a transportat-o în extravilanul or. Taraclia, unde prin constrângere psihică exprimată prin amenințarea de răspândire a informațiilor defăimătoare despre aceasta, a lovit-o și a amenințat-o cu răfuiala fizică, cât și îi va lua copilul, Pitel Nicolai a forțat-o pe Ceban Natalia să plece în Federația Rusă pentru acordarea serviciilor sexuale, ultima a refuzat. Ulterior, Pitel Nicolai l-a contactat telefonic pe Colioglo Anatoli, venind, de comun acord cu Pitel au maltratat-o și au amenințat-o pe Ceban Natalia, cu un pistol de un model neidentificat, cu răfuiala fizică și răspândirea informațiilor defăimătoare despre aceasta cât și luarea copilului acesteia.

Astfel, Colioglo Anatoli și Pitel Nicolai au forțat-o pe Ceban Natalia la data de 05 octombrie 2011 să plece în regiunea Moscova, Federația Rusă și să presteze servicii sexuale cu plată, luând bani pentru serviciile sexuale prestate, acțiuni care întrunesc elementele constitutive a infracțiunii prevăzute de art.165 alin.(2) lit. d) Cod penal.

În asemenea circumstanțe necesită a fi respinse ca neîntemeiate argumentele expuse în cererea de apel de către avocatul Ahmedov Ruslan în interesele inculpatului Colioglo Anatoli precum că, vina lui Colioglo Anatoli în faptele imputate de acuzatorul de stat și faptele reținute de prima instanță nu și-au găsit confirmare, or, atât declarațiile părții vătămate Ceban Natalia făcute în cadrul ședinței primei instanțe cât și cele făcute la urmărirea penală, sunt în coroborare cu declarațiile suplimentare a părții vătămate Ceban Natalia făcute în ședința primei instanțe cu certitudine demonstrează vinovăția inculpatului Colioglo Anatoli în comiterea infracțiunii prevăzute de art.165 alin.(2) lit. d), c) Cod penal.

Instanța de apel a apreciat ca fiind declarativ argumentul apelantului cu privire la faptul, că sentința primei instanțe a fost adoptată doar în baza declarațiilor părții vătămate Ceban Natalia, or, declarațiile persoanei în cauză au fost analizate în paralel și coroborate cu celelalte probe analizate și prezentate de acuzatorul de stat. Totodată, instanța de apel a respins și afirmațiile avocatului expuse în cererea de apel, precum că prima instanță nu a indicat concret care probe demonstrează vinovăția inculpatului fiind doar enumerate în partea descriptivă a sentinței, or, probele în cauză au fost analizate și apreciate în instanța de apel care cu certitudine au convins instanța de apel că demonstrează vinovăția lui Colioglo Anatoli în comiterea infracțiunii de trafic de ființe umane.

Instanța de apel a explicat că, lipsa informației privind locul aflării abonatului în momentul executării sunetului, precum și că nu s-a verificat versiunea părții vătămate privind modelul automobilelor cu care se deplasau Pitel Nicolai și Colioglo Anatoli, nu poate fi acceptat ca temei de achitare a inculpatului Colioglo Anatoli, întrucât partea apărării nu a adus probe ce ar pune la îndoială veridicitatea declarațiilor părții vătămate Ceban Natalia.

Mai mult ca atât, instanța de apel a reținut că inculpatul Colioglo Anatoli în declarațiile sale, a indicat că cu Pitel Nicolai nu țin careva legături de rudenie și nu comunică, pe când reieșind din declarațiile părților vătămate Ceban Natalia, Chiminciji (Valentir) Tatiana, Topal (Ceban) Liubovi, Puceva Svetlana care au declarat că Pitel Nicolai și Colioglo Anatoli sunt verișori, fapt demonstrat și prin procesele-verbale de recunoaștere după fotografie din 30

noiembrie 2012 și 02 ianuarie 2013, potrivit căruia partea vătămată Topal Liubovi l-a recunoscut pe Colioglo Anatoli ca persoana care este verișor cu Pitel Nicolai cât și Puceva Svetlana l-a recunoscut pe Anatoli ca persoana care este verișor cu Pitel Nicolai, fapt ce demonstrează că Pitel Nicolai și Colioglo Anatolii mențineau relațiile de rudenie și acționau de comun acord în faptele sale infracționale.

Instanța de apel, a notat că potrivit probelor administrate și cercetate atât în prima instanță cât și în instanța de apel s-a dovedit vinovăția inculpatului Colioglo Anatoli de comiterea faptei incriminate, dezacordul acestuia cu poziția expusă de prima instanță, nu are puterea probantă de a modifica soluția instanței cu privire la calificarea acțiunilor acestuia și vinovăția lui.

De asemenea, instanța de apel a evidențiat că declarațiile părții vătămate Puceva Svetlana sunt confirmate și prin declarațiile părților vătămate Chiminciji (Valentir) Tatiana, Ceban Natalia, Ceban (Topal) Liubovi) care au indicat asupra faptului că Puceva Svetlana s-a aflat în apartamentul amplasat în or. Șolcova fiind impusă să practice prostituția iar Tuluș Andrei era ajutorul lui Pitel Nicolai care de caracter era dur. Or, reieșind din procesul-verbal de recunoaștere după fotografie din 23 februarie 2017, partea vătămată Puceva Svetlana a recunoscut persoana sub fotografia nr.2 care s-a constatat a fi Tulus Andrei ce a constrâns-o în 2011 să presteze relații sexuale în regiunea Moscova, Federația Rusă.

Partea vătămată Valentir (Chiminciji) Tatiana, potrivit procesului-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 23 februarie 2017, a recunoscut persoana sub fotografia nr.3 pe care o chema Andrei, ca persoana ce a comis în privința sa acțiuni ilegale pe teritoriul Federației Ruse, iar în ședința primei instanțe, în declarațiile sale a concretizat că Andrei este Andrei Tulus.

În concluzie, instanța de apel a constatat cu certitudine că s-a dovedit în acțiunile inculpatului Tuluș Andrei, care prin înțelegere prealabilă cu Nicolai Pitel având scop de a trafica persoane de sex feminin în scopul exploatării sexuale comerciale pe teritoriul Federației Ruse regiunea Moscova, făceau cunoștințe cu fete care au o situație financiară vulnerabilă și prin înșelăciune, sub pretextul câștigului în calitate de vânzători la magazin, la construcție și alte munci, obținând acordul lor la plecarea în Federația Rusă și abuzând de situația de vulnerabilitate în legătură cu lipsa mijloacelor, materiale pentru domiciliu și întoarcerea acasă în Republica Moldova, forțau persoanele de sex feminin să presteze servicii sexuale cu plată și fără, luau bani pentru serviciile sexuale prestate de persoanele de sex feminin.

Deci, acționând cu o singură intenție cu Pitel Nicolai în primăvara anului 2011, aflând că locuitoarea or. xxx, Puceva Svetlana, are un copil în spital și cunoscând că are situație materială vulnerabilă, Pitel Nicolai i-a propus să meargă în Federația Rusă, la câștig în calitate de muncitoare de împachetat în magazin la care ultima a dat acordul.

La data de 19 mai 2011, Pitel a urcat-o pe Puceva Svetlana în autobuz și înțelegându-se în prealabil cu șoferul auto, că pentru ea vor achita când vor ajunge în Rusia. La sosirea în Federația Rusă, regiunea Moscova, Puceva Svetlana l-a întâlnit pe Tuluș Andrei care a plătit pentru drum, apoi la contactat pe Pitel Nicolae și a confirmat întâlnirea în prezența numitei Puceva Svetlana. Ulterior a condus-o pe Puceva Svetlana într-un apartament închiriat și abuzând de situația de vulnerabilitate, în legătură cu lipsa mijloacelor materiale pentru domiciliu și întoarcerea acasă în Republica Moldova, a forțat-o să acorde servicii sexuale cu plată, în același timp luându-i banii pentru prestarea serviciilor sexuale.

Totodată, Tuluș Andrei și Pitel Nicolai prin aplicarea violenței fizice și psihice au forțat-o pe Puceva Svetlana și Chiminciți (actual Valențir) Tatiana, care prin înșelăciune, au fost aduse în Federația Rusă, cu scopul exploatarea și prestării serviciilor sexuale lor și prietenilor lor, acțiuni care întrunesc elementele constitutive a infracțiunii prevăzute de art.165 alin.(2) lit. b), d) Cod penal.

În asemenea circumstanțe, instanța de apel a respins ca neîntemeiate afirmațiile expuse în cererea de apel, de către avocatul Ignat Dumitran precum că, reieșind din declarațiile părților vătămate lipsește în acțiunile lui Tuluș Andrei, indicii infracțiunii prevăzute de art.165 Cod penal și anume recrutarea, transportarea, exploatarea sexuală, exploatarea sexuală comercială, violența fizică, constrângerea psihică, folosirea de situația vulnerabilă, amenințarea cu anunțarea datelor confidențiale.

În plus, instanța de apel a reținut că părăsirea țării la data de 19 mai 2011 de către partea vătămată Puceva Svetlana se confirmă prin informația cu privire la traversarea frontierei din sistemul Acces-Web, ce probează declarațiile acesteia că a fost urcată în autobuz de Pitel Nicolai și la sosirea în Federația Rusă a fost întâlnită de Tuluș Andrei. Fiind o componentă de infracțiune formală, traficul de persoane în cazul din speță, s-a consumat odată cu comiterea cel puțin a unei din acțiunile ce-i identifică latura obiectivă, privind învinuirea lui Tuluș Andrei și anume primirea părții vătămate Puceva Svetlana prin înșelăciune și abuz de poziție de vulnerabilitate, săvârșită prin amenințarea cu aplicarea violenței fizice și psihice nepericuloase pentru viață, cu alegerea de pe urma acestui trafic a câștigului, cu inducerea lor în eroare referitor la adevăratele împrejurări pe care urmau să le cunoască părțile vătămate.

Cât privește argumentul părții apărării precum că prima instanță urma să înceteze procesul penal deoarece reieșind din învinuirea adusă lui Tuluș Andrei este indicat de comun acord cu Pitel Nicolai a comis infracțiunea prevăzută de art.165 alin.(3) Cod penal, iar procurorul l-a scos pe Pitel de sub urmărire penală la 20 octombrie 2015, fără a fi invocată norma procesuală ce ar permite acest aspect, și nu eliberează pe inculpat de răspundere pentru fapta comisă.

4.2. La individualizarea și stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpaților, instanța de apel a reținut că sancțiunea art.165 alin.(2) Cod penal, prevede pedeapsa cu închisoare de la 7 la 15 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 2 la 5 ani, cu privarea de dreptul de a desfășura o anumită activitate, sau cu lichidarea persoanei juridice, iar sancțiunea art.314 alin.(1) Cod penal, prevede pedeapsa cu amendă în mărime de la 550 la 850 unități convenționale sau cu închisoare de până la 3 ani.

În corespundere cu prevederile art.16 Cod penal, infracțiunea prevăzută de art.165 alin.(2) Cod penal se atribuie la categoria infracțiunilor deosebit de grave, iar infracțiunea prevăzută de art.314 alin.(1) Cod penal se atribuie la categoria infracțiunilor mai puțin grave.

În contextul normelor enunțate, instanța de apel atestă că corectarea și reeducarea condamnaților constă în extirparea mobilurilor negative din conștiința lor, mobiluri care au determinat săvârșirea infracțiunii. O pedeapsă inequitabilă poate fi doar un mijloc de reprimare cauzând noi suferințe, corespunzător aceasta nu-și poate atinge scopul de corectare și reeducare ci de generare a mobilurilor negative. Atingerea scopurilor pedepsei de corectare și reeducare a infractorului, de prevenire a săvârșirii noilor infracțiuni, atât din partea condamnatului, cât și din parte altor persoane, se realizează strict prin individualizarea ei.

Instanța de apel a constatat că prima instanță, la stabilirea pedepsei a analizat comportamentul persoanelor pe întreagă perioada a vieții sale până la comiterea infracțiunii, și după comiterea infracțiunii, deoarece momentul comiterii infracțiunii, reprezintă doar o perioadă scurtă, care nu permite de a analiza personalitatea persoanei, doar în baza acestei perioade.

Astfel, Colioglo Anatoli anterior a fost atras la răspundere penală, antecedente penale stinse, se caracterizează mediocru, Tuluș Andrei anterior a fost atras la răspundere penală, antecedente penale stinse, se caracterizează mediocru, Pavlov Valentin anterior a fost atras la răspundere penală, antecedente penale stinse.

Prima instanță just a constatat că, Pavlov Valentin a comis infracțiunea prevăzută de art.314 alin.(1) Cod penal până la data de 15 septembrie 2015. La data de 05 mai 2021 - ziua pronunțării sentinței, a trecut mai mult de 5 ani, adică a expirat termenul de 5 ani de la săvârșirea infracțiunii, conform art.60 alin.(1) lit. b) Cod penal.

În circumstanțele relatate este justă poziția primei instanțe de liberare de răspundere penală a inculpatului Pavlov Valentin pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.314 alin.(1) Cod penal, în legătură cu expirarea termenului de prescripție.

Verificând aspectele de drept operate de prima instanță la stabilirea și individualizarea pedepselor inculpaților Pavlov Valentin, Colioglo Anatoli și Tuluș Andrei, instanța de apel a apreciat că prima instanță a aplicat o pedeapsă proporțională acestora și anume lui: Pavlov Valentin - 8 (opt) ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, Tuluș Andrei - 8 (opt) ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, Colioglo Anatoli - 7 (șapte) ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, însă a omis să se expună și să aplice pedeapsa complementară față de aceștia.

Astfel, este întemeiat apelul procurorului privind necesitatea aplicării inculpaților condamnați în speță a pedepsei complementare sub formă de privarea de dreptul de a exercita activitatea privind organizarea ieșirii cetățenilor peste hotarele RM în scopul angajării în câmpul muncii. Or, sancțiunea art.165 alin.(2) Cod penal prevede pedeapsa cu închisoare de la 7 la 15 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 2 la 5 ani, cu privarea de dreptul de a desfășura o anumită activitate, sau cu lichidarea persoanei juridice, respectiv inculpații nu pot fi absolviți de răspunderea complementară.

Astfel, instanța de apel consideră, ținând cont de personalitatea inculpatului și rolul fiecăruia din inculpați în săvârșirea infracțiunii, necesar de stabilit:

- lui Pavlov Valentin condamnat pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.165 alin.(2) lit. b), d) Cod penal, la 8 ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, pedeapsa complementară de privarea de dreptul de a exercita activitatea privind organizarea ieșirii cetățenilor peste hotarele RM în scopul angajării în câmpul muncii pe un termen de 4 ani;

- lui Tuluș Andrei condamnat pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.165 alin.(2) lit. b) d) Cod penal, la 8 ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, pedeapsa complementară de privarea de dreptul de a exercita activitatea privind organizarea ieșirii cetățenilor peste hotarele RM în scopul angajării în câmpul muncii pe un termen de 4 ani;

- lui Colioglo Anatoli condamnat pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.165 alin.(2) lit. d) Cod penal, la 7 ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis,

pedeapsa complementară de privarea de dreptul de a exercita activitatea privind organizarea ieșirii cetățenilor peste hotarele RM în scopul angajării în câmpul muncii pe un termen de 3 ani.

4.3. Privind soluționarea acțiunii civile invocate în apelul procurorului, instanța de apel a constatat că părțile vătămate: Valențir (Chiminci) Tatiana și Puceva Svetlana au înaintat acțiunea civilă (în instanța de apel au renunțat), doar în privința inculpatului Pitel Nicolai, care în speță nu este recunoscut vinovat în comiterea acțiunilor ilegale față de părțile vătămate (fiind scos de sub urmărire penală), astfel, prima instanță just a dispus lăsarea fără soluționare acțiunii civile în temeiul art.220 alin.(6) Cod de procedură penală.

5. Nefiind de acord cu decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 12 decembrie 2022, depune recurs procurorul, avocatul Covaliov Vitali în numele inculpatului Colioglo Anatoli, precum și avocatul Dumitran Ignat în numele inculpatului Tuluș Andrei.

5.1. Procurorul, în temeiul art.427 alin.(1) pct.6), 10), 12) Cod de procedură penală, contestă cu recurs ordinar decizia instanței de apel și solicită casarea acesteia, cu remiterea respectivei cauze penale la rejudecare în instanța de apel în alt complet de judecată.

În motivarea cerințelor, acuzarea invocă argumente similare celor indicate în cererea de apel, suplimentar reține următoarele argumente:

- instanțele de fond neîntemeiat au recalificat acțiunile inculpaților Pavlov Valentin, Colioglo Anatoli și Tuluș Andrei din art.165 alin.(3) lit. a) Cod penal în baza art.165 alin.(2) lit. b), d) Cod penal pentru Pavlov Valentin și Tuluș Andrei și în baza art.165 alin.(2) lit. d)) Cod penal, pentru Colioglo Anatoli fără o apreciere corespunzătoare a totalității probelor administrate la caz, care confirmă vinovăția inculpaților în comiterea infracțiunii incriminate prin rechizitoriu;

- de către instanțele de fond au fost formulate concluzii fără o analiză esențială a probelor, care confirmă vinovăția inculpaților Pavlov Valentin, Colioglo Anatoli și Tuluș Andrei în comiterea infracțiunii prevăzute de art.165 alin.(3) lit. a) Cod penal. În acest sens, partea acuzării concluzionează că instanța de apel nu a verificat toate aspectele învinuirii, iar probele nu au fost minuțios analizate, astfel încât prima instanță să facă concluzii certe asupra chestiunilor importante pentru cauză. Așadar, instanța de apel urma să verifice toate probele, inclusiv cele indirecte, să analizeze cu atenție argumentele acuzatorului de stat. Iar în caz de respingere a probelor prezentate de către partea acuzării să formuleze concluzii temeinice, fără a lăsa loc de interpretări, ceea ce nu s-a realizat în deplină măsură la judecarea cauzei în ordine de apel;

- privind temeinicia încetării procesului penal față de Pitei Nicolai în baza ordonanței procurorului de scoatere a lui Pitel Nicolai de sub urmărire penală în cauza penală nr.2012460141. În ședința primei instanțe de către avocatul inculpatului Pitei Nicolai a fost prezentată o ordonanță emisă de procurorul Terzi Vitali din 20 octombrie 2015, precum că Pitel Nicolai a fost scos de sub urmărire penală, în cadrul cauzei penale nr.2012460141 privind traficul părților vătămate Ceban (Topal) Liuba, Puceva Svetlana, Ceban Natalia în scopul exploatării sexuale comerciale, contrar faptului că Ordonanța în cauză, nu se regăsește la materialele cauzei penale și nici la materialele de control (unde în cancelaria Procuraturii Taraclia se păstrează toate copiile deciziilor pe cauză);

- toate ordonanțele emise de procurorul Terzi Vitali privind prelungirea termenului urmăririi penale, notelor informaționale adresate Procuraturii Generale emise în cadrul cauzei penale nr.2012460141, până la transmiterea cauzei penale la PCCOCS, oficiul Sud, cât și în

Ordonanța Procuraturii Generale de transmiterea cauzei după competență, Pitei Nicolai avea calitate de învinuit. Conținutul Ordonanței din 20 octombrie 2015 de scoatere de sub urmărire penală a lui Pitei Nicolai, indică că această ordonanță nu a fost emisă în cadrul prezentei cauze penale, or a fost emisă fără a studia materialele cauzei;

- procurorul V. Terzi în ordonanța din 20 octombrie 2015 nu s-a expus asupra acțiunilor lui Pitel Nicolai în privința părții vătămate Chiminciji (Valentir) Tatiana și Titova Maria. Astfel, privind traficul de ființe umane în scop de exploatare sexuală au fost pornite cauze penale nr.2012460142 în temeiul art.165 alin.(1) Cod penal, la 01 iulie 2012, nr.2012460293 în temeiul art.165 alin.(1) Cod penal, la 15 octombrie 2012, care au fost conexe la 26 iunie 2012 și 15 octombrie 2012 cu cauza penală 2012460141 și Pitel Nicolai este învinuit și în privința acestor fapte infracționale;

- Pitel Nicolai nu a fost scos de sub urmărire penală integral în cauza penala nr. 2012460141, în măsura în care nu se face referire la părțile vătămate Chiminciji (Valentir) Tatiana și Titova Maria, în legătură cu ce acesta urmează a fi recunoscut vinovat și tras la răspundere penală. Astfel, în această parte instanțele de fond au admis o eroare gravă de fapt, ce a afectat soluțiile;

- instanțele de fond au stabilit inculpaților pedepse neîntemeiat de blânde, fiind greșit individualizate. Traficul de ființe umane în diversele lui forme, proxenetismul agravat, prezintă infracțiuni periculoase, care duc în mod esențial la încălcarea drepturilor și libertăților persoanei. Pedepsa aplicată inculpaților nu a fost individualizată în conformitate cu prevederile art. 75 Cod penal. Or, luând în considerație personalitatea inculpaților instanțele de fond nu au descris care circumstanțe sau caracteristici ale persoanelor au determinat instanțele să stabilească și să reducă pedepsele la limite minime ale sancțiunii. Nu s-a luat în considerație acțiunile inculpaților săvârșite în privința părților vătămate, atitudinea inculpaților privind fapta infracțională comisă;

- pe toată durata urmăririi penale inculpații nu au recunoscut vinovăția și nu s-au căit sincer în cele comise. Inculpații au acționat prin abuz de poziție de vulnerabilitate a victimelor, manifestată prin situația precară a acestora din punct de vedere a supraviețuirii sociale, le-au recrutat, le-au transportat, le-au transferat pe părțile vătămate în scop de exploatare sexuală comercială;

- instanța de apel nu a stabilit cu precizare care sunt acele circumstanțe care pot fi considerate atenuante ale răspunderii penale, care pot întemeia aplicarea prevederilor art.78 Cod penal, limitându-se doar la termene generale. Instanța de apel nu a indicat motivele legale ale soluției adoptate referitoare la reducerea la limita minimă a pedepsei. Respectiv, stabilirea pedepsei reduse nu va contribui la realizarea scopurilor legii penale și a pedepsei penale, prevăzute de art.2 și 61 Cod penal.

Astfel, acuzatorul de stat consideră că, *instanțele de fond au adoptat hotărâri care nu cuprind motivele pe care se întemeiază soluțiile, instanțele au admis erori grave de fapt, care au afectat soluțiile și s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

5.2. Avocatul Covaliov Vitali în numele inculpatului Coliolo Anatoli, în temeiul art.427 alin.(1) pct.6) și 8) Cod de procedură penală, contestă cu recurs ordinar decizia instanței de apel și solicită casarea acesteia, cu remiterea respectivei cauze penale la rejudecare în instanța de apel în alt complet de judecată.

În motivarea cerințelor, avocatul invocă următoarele argumente:

- acuzatorul de stat nu a prezentat instanțelor de fond careva probe directe sau indirecte, pertinente și concludente, independente, care ar demonstra direct sau indirect că inculpatul Colioglo Anatoli a săvârșit infracțiunea incriminată;

- instanțele de fond nu au dat o apreciere poziției părții apărării expuse în dezbateri, ceea ce indică faptul că partea apărării nu a fost ascultată;

- apreciază ca fiind eronate concluziile instanțelor de fond, precum că este dovedită acuzația adusă lui Colioglo Anatoli pentru comiterea unor acțiuni la 04 octombrie 2011 împotriva Nataliei Ceban, pe care inculpatul Colioglo Anatoli ar fi bătut-o și ar fi obligat-o, la cererea lui Pitel Nicolai, sub amenințarea armei, să plece în Federația Rusă pentru a se ocupa cu prostituția. Această acuzație se bazează exclusiv pe mărturia victimei, Ceban Natalia, care conține multe inexactități și nu este coroborată cu nici o altă probă în acest caz;

- faptul că Ceban Natalia a trecut frontiera de stat împreună cu Colioglo Anatoli - nu are nimic de-a face cu o încercare de a controla acțiunile lui Ceban Natalia sau de a exercita vre-o influență negativă asupra ei pentru a o convinge să se întoarcă în Federația Rusă pentru a continua să practice prostituția;

- afirmațiile lui Ceban Natalia, potrivit cărora cursa ei ar fi fost plătită de Colioglo Anatoli, nu au fost verificate deloc de către procuror, în ciuda faptului că nu era dificil de identifica șoferul microbuzului cu ajutorul plăcuțelor de înmatriculare. Mai mult, Ceban Natalia a declarat că Colioglo Anatoli nu călătorea singur în microbuz, era cu alte persoane apropiate lui, ultimul l-a înlocuit chiar pe șofer deoarece acesta era obosit și nu a precizat că Colioglo Anatoli ar fi controlat-o în vreun fel sau ar fi influențat-o în vreun fel;

- organul de urmărire penală nu a încercat să verifice declarațiile Nataliei Ceban, precum că Pitel Nicolai a sunat pe cineva în acea zi, inclusiv pe Ceban Natalia însăși, care ar fi avut telefonul închis, că l-a sunat pe Colioglo Anatoli, după care a sosit, nici-o informație despre geolocalizarea apelantului la momentul apelului, pentru a verifica informațiile furnizate de Ceban Natalia cu privire la locația lui Pitel Nicolai și a lui Ceban Natalia la momentul apelului;

- organul de urmărire penală nu a obținut nici-o dovadă că Colioglo Anatoli ar fi deținut și ar fi putut folosi un pistol negru pentru a o amenința pe Ceban Natalia. Organul de urmărire penală a solicitat și a primit informații că Colioglo Anatoli nu era proprietarul armelor individuale. Mai mult, organul de urmărire penală a solicitat și a primit informații potrivit cărora soția lui Colioglo Anatoli - Riaboi Olga, precum și părinții acesteia, Riaboi Vasili și Riaboi Maria, nu sunt proprietari de arme;

- percheziția efectuată la domiciliul lui Colioglo Anatoli, de asemenea, nu a dat nimic acuzării, în timpul căreia nu au fost găsite și confiscate arme sau muniții, ci doar au fost confiscate certificatele de înmatriculare temporară a două autovehicule Honda Civic și Volkswagen Passat, care sunt mașini de altă marcă decât marca autoturismului declarat de partea vătămată Ceban Natalia – BMW;

- inculpatul Colioglo Anatoli a trecut foarte des frontiera de stat a Republicii Moldova, inclusiv în perioada de timp imputată inculpatului, dar în nici un caz nu a trecut frontiera de stat cu un autoturism BMW de culoare neagră;

- organul de urmărire penală nu a probat că inculpatul Colioglo Anatoli a avut în posesia sa, la momentul săvârșirii faptelor ce i se impută și în perioada ulterioară, un pistol de orice fel, cu care să o amenințe pe victima Ceban Natalia pentru a o readuce în Federația Rusă pentru a se prostitua;

- analizând probele cercetate în ședința de judecată, declarațiile părții vătămate și martorilor, ce țin de pretinsele acțiuni privind traficul de persoane săvârșite de inculpatul Colioglo Anatoli, nu corespund adevărului și probe convingătoare și independente care dovedesc vina lui Colioglo Anatoli nu au fost dobândite. Toate împrejurările și circumstanțele menționate în ordonanța de învinuire nu se regăsesc în suportul probatoriu, deoarece de către Colioglo Anatoli nu a fost întreprinsă nici o acțiune ilegală și faptele reținute nu au avut loc în realitate;

- a reținut că omisiunile sau erorile autorităților trebuie să servească în beneficiul bănuțitului, învinuitului, inculpatului. Cu alte cuvinte, riscul oricărui erori comise de către organul de urmărire penală, sau chiar de către o instanță, urmează să fie suportat de către stat, iar corectarea acesteia nu trebuie să fie pusă în sarcina persoanei în cauză.

5.3. Avocatul Dumitran Ignat în numele inculpatului Tuluș Andrei, în temeiul art.427 alin.(1) pct.6) și 8) Cod de procedură penală, contestă cu recurs ordinar decizia instanței de apel și solicită casarea acesteia, cu remiterea respectivei cauze penale la rejudecare în instanța de apel în alt complet de judecată.

În motivarea cerințelor, avocatul invocă argumente similare celor indicate în cererea de apel, suplimentar reține următoarele argumente:

- contestă argumentele instanței de apel, deoarece inculpatul Tuluș Andrei este învinuit, că ar fi comis infracțiunea prin înțelegere prealabilă cu Pitel Nicolai (semnul calificativ săvârșit ”de două persoane”), însă conform ordonanței procurorului Procuraturii Taraclia, Terzi Vitalii, din 20.10.2015, Pitel Nicolai a fost scos de sub urmărire penală;

- consideră că nu poate fi incriminat lui Tuluș Andrei, că el ar fi comis o infracțiune cu o persoană, care a fost scoasă de sub urmărire penală, din motivul lipsei în acțiunile acestuia a elementelor componente de infracțiune, prevăzute de art.165 alin.(3) Cod penal care până la moment nu a fost anulată;

- dacă în privința lui Pitel Nicolai printr-o (hotărâre) ordonanță definitivă s-a constatat, că în acțiunile ultimului (care au fost prin înțelegere prealabilă cu Tuluș Andrei) nu sunt elementele componente de infracțiune prevăzute de art.165 alin.(3) Cod penal, atunci și în acțiunile lui Tuluș Andrei la fel nu sunt elementele componente ale infracțiunii prevăzute de art.165 alin.(2) Cod penal. Așadar, instanța de apel a pronunțat în privința inculpatului Tuluș Andrei o sentință ilegală.

6. Asupra recursului procurorului prezintă referință avocatul Covaliov Vitali în numele inculpatului Colioglo Anatoli, care se pronunță pentru respingerea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat. În motivarea cerințelor, avocatul invocă argumente similare celor indicate în cererea de recurs.

7. Judecând recursurile declarate în raport cu materialele cauzei și cu motivele invocate, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră că acestea urmează a fi admise, din considerentele ce succed.

În speță se constată, că recurenții s-au conformat prevederilor art.422 Cod de procedură penală și au declarat recursurile în termen.

Conform prevederilor art.435 alin.(1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept să admită recursul și să dispună rejudecarea de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Conducându-se de dispozițiile art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Instanța de recurs doar verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corecte au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate la dosar în conformitate cu art.101 Cod de procedură penală.

La chestiuni de drept se referă cele ce țin de faptul: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă normele de drept procesual penal au fost corect aplicate și hotărârea adoptată să conțină răspuns la toate motivele invocate.

Din conținutul art.414 Cod de procedură penală, rezultă că instanța de apel, judecând apelul, este obligată să verifice legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau să cerceteze suplimentar probele administrate de prima instanță.

În vederea soluționării apelului, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor. Instanța de apel, este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Totodată, potrivit art.101 alin.(4) Cod de procedură penală, instanța de judecată este obligată să pună la baza hotărârii sale numai acele probe, la a căror cercetare au avut acces toate părțile în egală măsură și să motiveze în hotărâre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate.

Colegiul constată că aceste prevederi legale, deși sunt obligatorii, nu au fost întocmai respectate la judecarea prezentei cauze în ordine de apel.

Analizând recursurile declarate, instanța de recurs constată că sunt bazate pe temeieri diferite, însă fiind invocate în principiu argumente similare care se referă la aceleași erori, prin urmare asupra acestora Completul de judecată se va expune concomitent.

Instanța de recurs reține că, în susținerea recursurilor s-au invocat pct.6), 8), 10) și 12) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, care prevede că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței; instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă decât cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire; s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale; faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Analizând textul deciziei contestate prin prisma argumentelor invocate în recursuri și temeierilor de casare nominalizate, Completul de judecată constată că criticele aduse de către titularii cererilor de recurs și-au găsit parțial confirmare în speța dedusă judecării, iar hotărârea instanței de apel urmează a fi desființată, la o nouă rundă a procedurilor de judecare a cauzei în ordine de apel din următoarele considerente:

Pentru a statua asupra acestor concluzii, este necesar de a face o precizare substanțială, și anume că, după investirea instanței cu soluționarea în fond a cauzei, părților trebuie să le fie

asigurate toate garanțiile unui proces echitabil, prin urmare dacă apelul constituie o continuare a judecării fondului cauzei, acestea sunt valabile și pentru instanța dată.

Pe de altă parte, pentru corectitudinea judecării prezentei cauze, este necesar de a supune aprecierii toate probele acumulate în dosar, or în cadrul cercetării judecătorești se administrează probe anume pentru lămurirea faptelor și împrejurărilor importante, sub toate aspectele, în scopul perceperii directe a probelor de către instanța de judecată pentru formularea opiniei vizavi de vinovăția persoanei trimise în judecată.

Reieșind din prevederile art.414 alin.(1), (2) și (6) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel și poate da o nouă apreciere probelor din dosar, fiind obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Instanța de apel verifică declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal și nu este în drept să-și întemeieze concluziile pe probe cercetate de prima instanță dacă ele nu au fost verificate în ședința de judecată a instanței de apel și nu au fost consemnate în procesul-verbal.

Astfel, principala problemă adusă în discuție pe orice cauză penală se referă la vinovăția sau nevinovăția persoanei deferite judecării, în raport cu faptele infracționale imputate acesteia prin rechizitoriu. Prin urmare, atunci când unei persoane i se impută săvârșirea unei fapte penale și i se aduce o acuzație în acest sens, aceasta trebuie să fie bazată pe probe pertinente, veridice și concludente, care ar dovedi, dincolo de orice îndoială rezonabilă, că fapta există, constituie infracțiune și a fost comisă anume de inculpat. Pentru a conchide asupra celor expuse, probatoriul administrat în cauză urmează a fi apreciat după intima convingere a judecătorului, care trebuie să se bazeze pe prevederile legii procesual-penale și pe analiza coroborată a tuturor probelor sub toate aspectele, complet și obiectiv.

Efectuând o analiză textuală a părții descriptive a deciziei instanței de apel se deduce că, aceasta nu cuprinde relevarea considerentelor ce ar fi clare și întemeiate legal asupra concluziilor formate în rezultatul verificării sentinței contestate de apelanți, în raport cu motivele invocate și circumstanțele reale ale acestei cauze.

În contextul celor expuse, completul de judecată relevă că, judecând apelul, instanța de apel urmează să verifice declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal, precum și să argumenteze soluția prin prisma tuturor probelor acumulate în dosar, care trebuie apreciate multilateral și obiectiv. În acest sens, se are în vedere faptul că, așa cum s-a punctat deja mai sus, instanța de apel la judecarea cauzei trebuia să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate inculpaților, să verifice și să aprecieze conform prevederilor art.101 Cod de procedură penală, fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor și să argumenteze încadrarea acțiunilor comise de inculpați.

Completul de judecată evidențiază că, în motivarea deciziei instanței de apel se regăsesc declarații din cadrul primei instanțe a inculpatului Colioglo Anatoli (f.d.101-102, Vol. V), a inculpatului Pavlov Valentin (f.d.103, Vol. V), a inculpatului Tuluș Andrei (f.d.169, Vol. V), precum și răspunsul nr.1782 din 12 noiembrie 2020 (f.d.138, vol. V), ce reprezintă mijloace materiale de probă, care însă nu au fost consemnate în procesul-verbal al ședinței instanței de

apel din 08.12.2021 (f.d.153-160, Vol. VI), respectiv nu au fost verificate în ședința de judecată a instanței de apel, contrar prevederilor art.414 alin.(6) Cod de procedură penală.

Totodată, instanța de recurs reiterează prevederile art.414 alin.(3) Cod de procedură penală, în cazul în care declarațiile persoanelor care au fost audiate în prima instanță se contestă de către părți, la solicitarea acestora, persoanele care le-au depus pot fi audiate în instanța de apel conform regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță. În acest sens, instanța de recurs evidențiază că în cererea de apel declarată de către avocatul Ahmedov Ruslan în numele inculpatului Colioglo Anatoli, primordial se contestă declarațiile părții vătămate Ceban Natalia, care nu s-a prezentat în instanța de apel și nu a fost audiată, (f.d.155, Vol. VI).

În plus, Completul de judecată constată că instanța de apel nu a clarificat divergențele din declarațiile părții vătămate Puceva Svetlana care în ședința instanței de apel a declarat că nu a fost impusă de nimeni să practice prostituția (f.d.12, Vol.VI), însă potrivit audierii din prima instanță ultima a declarat că a fost impusă să presteze servicii sexuale fiind amenințată cu un cuțit, (f.d.231-237, Vol. IV).

Pe de altă parte, potrivit jurisprudenței constante a CtEDO, Curtea a reiterat că deși instanțele nu sunt obligate să se expună asupra motivelor de respingere a fiecărui argument a unei părți, acestea nu sunt scutite de obligația de a examina în modul corespunzător principalele motive invocate și de a le da un răspuns (a se vedea, *Moreira Ferreira c. Portugalia*, nr. 19867/12, § 84, CtEDO 11 iulie 2017).

Așadar, lecturând materialele cauzei penale, raportând cererile de apel declarate de către apelanți la conținutul, argumentele și motivarea cuprinsă în decizia instanței de apel, instanța de recurs constată că, instanța de apel nu s-a expus asupra tuturor motivelor esențiale invocate în apeluri.

Completul de judecată subliniază că, instanța de apel nu a făcut o claritate asupra chestiunilor semnalate de partea apărării în privința: - exploatării sexuale comerciale forțate; - motivului pentru care nu s-au adresat părțile vătămate cu plângere către organele de drept din Federația Rusă aflându-se în custodia acestora; - divergențelor evidențiate în declarațiile părților vătămate.

De asemenea, instanța de apel nu a clarificat chestiunea semnalată de către procuror în privința faptului că, Pitel Nicolai nu a fost scos de sub urmărire penală integral în cauza penala nr. 2012460141, în măsura în care nu se face referire la părțile vătămate Chiminciji (Valentir) Tatiana și Titova Maria, în legătură cu ce acesta urmează a fi recunoscut vinovat și tras la răspundere penală.

În contextul celor expuse, se evidențiază că instanța de apel a admis încălcarea art.6 par.1 al Convenției Europene, potrivit căruia - „... orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, (...) a cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptată împotriva sa”. În particular, instanța de apel nu a respins argumentat alegațiile recurenților invocate în cererile de apel și nu a formulat o motivare corespunzătoare vizavi de chestiunile care au importanță decisivă în cauză, prin ce a admis eroarea de drept prescrisă de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală.

Tot în acest context, Completul de judecată ține să menționeze că, instanța de apel nu a apreciat fiecare probă separat, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, inclusiv cu circumstanțele concrete și esențiale, de fapt și de drept indicate în învinuire.

Aprecierea completă și justă a probelor trebuie să se întemeieze pe o analiză minuțioasă a materialului probator și apoi pe o sinteză a evaluărilor făcute. Analiza probelor presupune examinarea fiecărui element probatoriu în parte, pentru a se înlătura tot ce nu are legătură cu cauza, tot ce este vag și nesigur. În cadrul operației de sinteză, probele sunt examinate în ansamblul lor, confirmându-se unele pe altele și ducând la o concluzie univocă, ce trebuie să fie reflectată în soluția dată cauzei, care urmează a fi motivată astfel încât raționamentele ce au stat la baza aprecierii probelor să poată fi supuse controlului judiciar.

Astfel, concluziile instanței de apel formulate în decizie, poartă un caracter generic asupra operațiunii de cercetare și verificare a probelor, însă, așa cum examinarea probelor constituie elementul-cheie la pronunțarea unei hotărâri corecte și legale, lăsarea fără apreciere și aprecierea abstractă a acestora duce la pronunțarea unei hotărâri incomplete, neîntemeiate și cu o doză sporită de incertitudine asupra calității efectuării actului de justiție.

Instanța de recurs subliniază că motivarea hotărârii judecătorești trebuie realizată într-o manieră clară și coerentă, întrucât, pe de o parte, este indispensabil necesară pentru controlul exercitat de jurisdicția ierarhic superioară, iar pe de altă parte, constituie, pentru părțile litigante, o garanție împotriva arbitrariului, furnizându-le dovada că cererile și mijloacele lor de apărare au fost riguros analizate.

Motivarea hotărârii reprezintă un element de transparență a justiției inerent oricărui act jurisdicțional, iar hotărârea judecătorească este rezultatul unui proces logic de analiză științifică a pretențiilor deduse judecății, dispozițiilor legale incidente și probelor administrate în cauză în scopul aflării adevărului, urmare a unui raționament logic-juridic care se reflectă în motivarea acesteia.

Conform jurisprudenței CtEDO, expuse în cazurile aplicării art.6 al Convenției, o hotărâre motivată demonstrează că părțile au fost auzite în cadrul procesului penal, oferă posibilitatea ca această hotărâre să poată fi verificată în cadrul căilor de atac și posibilitatea persoanelor interesate de a pregăti o cerere de apel sau recurs (a se vedea, *Suominen c. Finlandei* (2003) § 37, *Kuznetsov și alții c. Rusiei* (2007) § 85).

În afară de aceasta, motivarea hotărârilor este un instrument important în asigurarea transparenței justiției și existența unui control social asupra acesteia (a se vedea, *Hirvisaari c. Finlandei*, (2001) § 30).

În cazul din speță, instanța de recurs nu se va expune asupra argumentelor ce se subscriu art.427 alin.(1) pct. 10) Cod de procedură penală, dat fiind faptul că sunt decăzute de mersul consecutiv al examinării recursurilor și nu mai prezintă relevanță circumstanțelor speței.

Totodată, instanța de recurs nu poate menține sentința prin care prima instanță nu a stabilit în deplină măsură circumstanțele de fapt și de drept, nu a dat o apreciere justă tuturor probelor, prin coroborarea acestora, pentru lămurirea faptelor și împrejurărilor importante, sub toate aspectele, precum și a omis la stabilirea pedepsei faptul că sancțiunea art.165 alin.(2) Cod penal, prevede pedeapsa complementară în mod obligatoriu și nu facultativ.

Din circumstanțele expuse, completul de judecată conchide că, instanța de apel deficitar și-a motivat soluția, încălcând prevederile art.art.414, 496-499 Cod de procedură penală, prin ce s-a comis erori de drept prevăzute de art.427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, „decizia atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței,”.

La rejudecarea cauzei, instanța de apel are obligația să înlătore erorile menționate, să țină seama de împrejurările care au servit temei de casare a deciziei și, cu respectarea

prevederilor art.414 Cod de procedură penală, să verifice legalitatea și temeinicia sentinței atacate, să dea o apreciere obiectivă probelor administrate în cauză și, în dependență de datele obținute, să pronunțe o hotărâre legală, întemeiată și motivată, care să corespundă prevederilor art.417 Cod de procedură penală, argumentând clar concluziile sale, ținând cont și de motivele expuse în pct.7 al prezentei decizii.

8. În conformitate cu art.art.434, 435 alin.(1) pct.2) lit. c) Cod de procedură penală, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Admite recursurile declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul, Calendari Dumitru, de către avocatul Covaliov Vitali în numele inculpatului Colioglo Anatoli și de către avocatul Dumitran Ignat în numele inculpatului Tuluș Andrei, casează integral decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 12 decembrie 2022, în cauza penală în privința inculpaților *Pavlov Valentin xxx, Tuluș Andrei xxx, Colioglo Anatoli xxx, Pitel Nicolai xxx* și dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, într-un alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată.

Președinte

Țurcan Anatolie

Judecători

Eremciuc Ghenadie

Roic-Botezatu Lilia